

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Η' — ΑΡΙΘ. 375

Γραφεία: Ρόμβης 2 — Τηλέφ. 21—266

ΑΘΗΝΑ, 24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1932

Η ΠΕΡΙΚΟΠΗ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛ. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Αρκετές μέρες τα ζητήματα του υπαλληλικού κόσμου απασχολούν την κοινή γνώμη και βρισκονται στην επιφάνεια, αφού τόσο σχετίζονται με την ευρυμία της πολιταρχικής μηχανής. Δυστυχώς το υπαλληλικό πρόβλημα στην Ελλάδα δόλυν μόνον την σκέψη γεμίζει. Η πλειονότητα ακαταπόλιτισθ δέχεται, πώς τα σπέρματα της αργού στικής του Ηρωικού αγώνα είναι και στους υπαλληλικούς μισθούς. Υπολογίζε λοιπόν για την ανάκνηση και το ξεπέρασμα της κρίσης και σε περιτομές μισθών, ή έμμεσα σε άλλες διατάξεις που θύγουν κεκτημένα δικαιώματα των υπαλλήλων.

Τα μοναδικά έπιχειρήματα που φέγγουν στις συναδέλφους των για παρόμοιες ενέργειες και σκέψεις είναι δύο: α) Έξ δόγμα της ανθρωπίνης αλληλεγγύης για προσπάθεια νοικοι ενδιαφέροντος και β) μία άπλη μίμηση ξένων Κρατών και ιδίως της Γερμανίας και Αγγλίας. Τίποτα άλλο δεν οδηγεί, αφού κατ' επανάληψη τονίστηκε και τινίζεται, ότι ο υπαλληλικός κόσμος είναι συμπαθής σε όλους για την καρτερικότητα και την ψυχική του αντοχή: για την σ.ληρη βιοπάλη, που βρίσκεται ανέκαθεν και κατά κόρον επαναλήφθη και υποσχέσεις και βαυκαλισμοί για μία καλύτερη αύριο.

Τα μέτρα λοιπόν και οι σκέψεις, που επικρατούν και ο τρόπος με τον οποίον γίνονται δεχτές και συζητούνται δείχνουν, πώς: έπηρεασμένη ή καθολική αίσθηση και σκέψη από την κρίση, δεν διακρίνει το όρθον από την παρέκκλιση, και ούτε πώς τα έπιχειρήματα αυτά δεν στέκουν.

Είναι νόμος ιστορικός κάθε πρόοδος να έχη αναγκαία συνέπεια της ένα προσωρινό της σταμάτημα. Αν κυβερνήσεις τη ζωή διαρκώς ή πρόοδος τίποτα δεν θα ήταν στέρεο και μόνιμο, ή ζωή θα ήταν ένα παγινέτι στους ανέμους και τα κύματα, θα ήσαν χωρίς προσανατολισμό. Η άκμη έχει και την παροχή της. Μ' αυτήν ταχτοποιείται αυτοκριτικώς, εμβαθύνει σε αποτελέσματα της και καταπονή τις μελλοντικές τάσεις της. Στις τελευταίες λοιπόν δεκαετίες τα ελεύθερα επαγγέλματα γενικά, έγνωρίσαν την άκμή εις το αποκορύφωμά της. Ηχοόσας έπηρεώρητην Δημ. Εκπαιδύσεως το 1923 να περιγράφη με μελανά χρώματα την κατάντια του, γιατί στην Κοβάλλα δεν μπορούσε να συνα-

ναστραφή με μετρία κοινωνική τάξη, που έξωδους τον μισθό του σε μία πρόχειρη διασκέδαση.

Τα σφάλματα και κάθε σταμάτημα για τις τάξεις αυτές, που γνωρίζουν κάθε τόσο την άκμή είναι παρωθήσεις και άφειτες για καλύτερη αύριο. Ποι οι τάξεις αυτές δεν ρυθμίζουν, ούτε τοποθετούν τα προϊόντα τους στην αγορά οχθρα τους με τους υπαλληλικούς μισθούς. Ο υπάλληλος ποτέ δεν γνωρίζει άκμή ή ιδιότητά του αποκλείει τον πλουτισμό. Γι' αυτό αίρτα η βάση του δόγματος της αλληλεγγύης και φαρμακόνεται ο υπάλληλος όταν στην άψη του σόλου που ασφαώς θα παρσση γίνονται ενέργειες με άρρυθμο χροιά και άφωνα, βουβρά, άδιαμαρτύρητα και χωρίς διασταγμό άπαιτείται η κύρωσή του και από τους υπαλλήλους. Άλλά και το έπιχειρήμα της μίμησης δεν στέκει.

Όταν άπλως μιμείται κανείς ξένη ζωή και μέτρα χωρίς προσανατολισμό αυτό είναι νέκρωση της δικής του ζωής. Το φως στην περίπτωση αυτή ερχεται με γραμμική τεθλασμένη. Οι όροι της ζωής π.χ. του Γερμανού υπαλλήλου είναι έντελώς διαφανείς. Ο Γερμανός υπάλληλος λαμβάνει ώ: μισθό κολλαπλίσσιον του Γάλλου, άν και στην Γαλλία ή ζωή είναι άκρυσότερη. Έγινε λοιπόν περικοπή στην Γερμανία, άλλ' έντελώς άνάδουνη, γιατί παράλληλα με νομοθετήματα ήλαττώθη ο τιμάρθμος της ζωής του με έξασφάλιση στέγης και ήλαττωμένες τιμές τροφίμων.

Μία σύγκριση σχετικά με μισθούς: θα παρουσίαση τερσάστια διαφορά. Παίρνουμε σαν εκπαιδευτικοί τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Παιδείας. Στο δελτίο διεθνούς γραφείου εκπαιδύσεως της Γενεύης δείχνονται σε φράγκα Έλβετικά οι προϋπολογισμοί 44 Κρατών και οι ειδικοί των άπουργίων Παιδείας. Στον πίνακα αυτόν ή Έλλάς έρχεται στην σειρά 37, ξεπερνά το Διάμ, την Παλαιστίνη, την Περούα, την Τορκία, την Βενεζουέλα κτλ. Άνάλογα λοιπόν άμβέβεται ο εκπαιδευτικός έδω και πολύ κατώτερα βέβαια από τον Γερμανό και Αγγλο συνάδελφου του. Όστε λοιπόν το έπιχειρήμα της μίμησης στέκει.

Το ξεπέρασμα της κρίσης με εναντίονισμα και στήριξη και τον υπαλληλικό μισθό γεννά από τους όρους αυτούς ένα συναίσθημα δυσαρεσκείας δυσανάλογο με την αποτελεσματικότητά του. Μπορεί

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Σειρά άρθρων του συνάδ. ΣΙΜΟΥ ΛΟΥΣΗ

Δ

Ω: τρίτην περίοδον του παρελθόντος της Όργανωτικής μας ζωής, έλάβομεν άπ' όψει το χρονικόν διάστημα από του 1927 μέχρι της ΙΔ' Γενικής Συνελεύσεως.

Έλέχθη και άκωτηρήχθη κατά κόρον ότι ο κατά την 9ην Γενικήν Συνέλευσιν διχασμός του Κλάδου άπηρεσε άποτέλεσμα προσωπικών ήλατηρίων και άτομικών φιλοδοξιών έκείνων οτινεις άπεχώρησαν της Συνελεύσεως και ίδρυσαν την Νέαν Όμοσπονδίαν.

Όδδεν άναληθέστερον τούτου. Το μικρόβιον του διχασμού και τα αίτια, δεν άδημιουργήθησαν κατά την 9ην Συνέλευσιν παρά άπηρεσαν προγενεστέρας δι' ου: λόγους άναφεόμεν. Η 9η λοιπόν Συνέλευση έδωσε μόνο την εκδήλωσιν του διχασμού με την διαγραφην των Συλλόγων Ηλείας και Φθιώτιδος.

Η άνάμειξ των παργόντων της έπαναστάσεως εις τα της διοικήσεως της Όμοσπονδίας, ή τσίτσιτων διοικούντων διά την πρό: τα άριστέρα άστροφη της διδ. μάσης, ήτις ήτο και είναι κατά πλειοψηφίαν συντηρητική, ή επαναστατική άρθογραφία του δημοσιογραφικού όργάνου, ή έξέλιξη της όργανώσεως: από διαφόρους Παπασευθύμηδες, ο περί την Όργάνωσιν σχηματισμός κλίμας β βλοκαπηλικής, ή μεταξύ των ήμετερον έναλλάξ διανομή των έιδόστων δέ ωμάτων και περισσότερον όλων ή σφαλερά αντίληψις των διοικούντων ότι αντίθετος γνώμη εκ μέρους των Συλλόγων προς τας γνώμας και την τακτικήν των διοικούντων δεν ήτο άνεκτή, έπέφερον τον διχασμόν. Εις την 9η λοιπόν Συνέλευσιν έχουμε την εκδήλωσιν εις τα αίτια προϋπήρχον. Έπομένως: ούτε φιλοδοξία, ούτε προσωπικά έλατήρια ώθησαν εκείνους οτινεις ίδρυσαν την Νέαν Όμοσπονδίαν. Έξεκίνησαν από της αρχής ότι, έφ' όσον δεν έπε-

τρέπετο ούδεμία άντιπολιτεύσεις και έφ' όσον δεν ήτο άνεκτή ούδεμία αντίθετος αντίληψις προς τας αντίληψεις των διοικούντων, έπρεπε πάση θυσία να άντιπολιτευθούν κατά της άκολουθουμένης τακτικής ήν άθεώρουν καταστρεπτικήν διά την ύπόστασιν της Όργανώσεως. Και το τελευταίον και έσχατον τουτο μέσον ήτα ή άποχώρησις και ίδρυση της Νέας Όμοσπονδίας. Έκείνοι που την διοίκησαν χωρίς να άποβλέψουν σε μισθούς και έξιώματα. Τουαντίον δέ ζημιωθέντες υλικώς και ήθικώς, ήγωνίσθησαν κατά το μέτρον των άνδεμάων των και δεν έκασαν τονίζοντες τους κινδύνους τους όκοιους διέτρεχον οι υπαλληλικοί Όργανώσεως με τη άκολουθουμένην τακτικήν. Δυστυχώς οι κίνδυνοι δεν άπεεργάτησαν. Όταν εις τον Όργανωτικόν όρίζοντα ένεφανίζοντο τα πρώτα σημεία της ύπάρξεως εν τη Παλαιά Διδασκαλική Όμοσπονδία στοχεύων ώ: προς τους έπιδικωμένους σκοπούς προς της Όργάνωσιν και όταν διαπιστώθη ότι άποψηφία δεν ήσαν οι άποτελούντες την Νέαν Όργάνωσιν αλλά ή έλαχίστη μειοψηφία εύρισκτο εν αυτή τη Διδασκαλική Όμοσπονδία, έξήτησαν και έπέτυχον την ένωσιν κατά την ΙΓ' γενικήν Συνέλευσιν όστις πεπαισμένοι άπολύτω: ότι ή ΙΔ' Συνέλευσις θα εκκαθάριζε περισσότερον την οργανωτικήν άμύθησιν. Εις τας προβλέψεις των δεν άδιεψύσθησαν. Άλλωστε είναι τόσοον πρόσφατα τα γεγονότα ώστε πάντες οι συνάδελφοι είναι εις θέσιν να κρίνουν ταύτα.

Άλλο σημείο ύψιστης σπουδαιότητος κατά την ώ: άνω περίοδον, είναι ο Νόμος περί «υπαλληλικών Όργανώσεων».

Τα αποτελέσματα της καθιερωθείσης από έτών τακτικής, της πάλης των τάσεων, του άριστορισμού και οι διάφορες καμπάνιες και οι συνεχείς άπειλαι περί καθόδου σε άπεργιακό άγώνα, έφερον, τα άναμνόμενα άποτελέσματα. Η έπι της τελευταίας διοικήσεως άσκηθείσα τακτική, ή άσκηθείσα έχθρική στάσις του Κλάδου προς την Κυβέρνησιν, οι καθημερινά άπικαι κσοι κρηύσεως άπεργίας και εκ παραλήλου ή άτύχη περίπου τακτική εκ μέρους και των άλλων όργανώσεως, μάς έκληρονόμησαν τον νόμον περί «Υπαλληλικών Όργανώσεων». Περιέργως σύμπτως. Οσάκις το συγγόνημα έδιοίκησε την Διδασκαλικήν Όμοσπονδίαν, άπεχερώθη αυτή να

να χαρακτηρησθή σαν έντύπωση μόνο ύπερβολική, γιατί ή κρίση θα παρσση. Άλλά ή έντύπωση αυτή άνεκάνορθωτα πλήττει μίαν πολυλήθη κοινωνική τάξη και θα άπονεκώρη την δυναμικότητα πελατών της: άγοράς, πράγμα που θα φέρη εκάυξηση της σιενότητος.

Στην Έλβετία, που βεθύτερα σκέφρονται τα ζητήματα αυτά μόνο για τον τελευταίο λόγο, που τονίστηκε εκεί και φωτίστηκε πολύ, άπεούθη το Νομοσχέδιο της περικοπής των μισθών των υπαλλήλων.

ἀντιμετώπιση κρίσις σοβαράς. Ὅταν ἡ διοίκησις αὕτη ἀνά πάσαν στιγμήν διευτυμάνειε διὰ διόκληρον ὁ δὲ δὲ κόσμος θὰ κατήρχετο εἰς ἀπεργιακὸν ἀγῶνα, δὲν ἐγνώριζε καὶ δὲν ἐσθάθμιζε καλῶς τὰς Ὀργανωτικὰς τῆς συνάμει; Δὲν ἐγνώριζε πόσοι θὰ τὴν ἠκολούθησαν εἰς ἓνα ἀπεργιακὸν ἀγῶνα; Ἀσφαλῶς ἰσχυρίζομεθα ἡμεῖς διὰ τὰ ἐγνώριζε δια καὶ ἐὰν ἠκολούθησε τὴν προαναφερθεῖσαν τακτικὴν, τὸ ἔκαμε διότι δὲν ἠθέλησε νὰ ὑπερβῆ τὸν παραλόγῳ τῆς διὰ τὸν ἀπὸ διότι ἦθελε νὰ ἀπορίγη τὸν ἔλεγχον τῶν ἀριστέρων.

Ὅτι ἡ δὲν τὸ κράτος μίαις γενικῆς ὀργανωτικῆς ἀναστατώσεως, ἀποτέλεσμα τῆς ψήφιστος τοῦ νόμου ἐπερὶ ὑπαλληλικῶν ὀργανώσεων, ἐφάρμοσαν εἰς τὴν ἸΔ' Γενικὴν Συνέλευσιν.

Κατ' αὐτὴν, ὁ κλάδος ἐνεφανίσθη μὲ τὰς προαναφερθείσας παρατάξεις ἀποτέλεσμα τῆς τακτικῆς τῆς πάλης τῶν τάξεων. Ἐξεδηλώθη λοιπὸν εἰς αὐτὴν ὁ σφῶς ἡ πρόθεσις μίαις μειοψηφίας τοῦ Κλάδου κηρυχθεῖσας ἀναφανδὸν ὑπὲρ τῆς συναγωγῆς καὶ μετὰ τῶν ἐργαζομένων θαλάσσης ἀκόμη καὶ θεωροῦσης τὸ Κράτος ἰσογυδότην, καὶ μίαις ἄλλης μειοψηφίας τῆς πλειοψηφίας ζητούσης τὴν διακρίσιν τῶν αἰτημάτων μας συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τῆς πολιτείας.

Ποῖα ἐκ τῶν δύο ἀποφάσεων εἶναι ἡ ὀρθότερα, τοῦτο θὰ κρίνη ὁ χρόνος. Ἐν τούτοις, τὰ ἀποτέλεσμα τῆς νέας τακτικῆς τῆς σημερινῆς διοικήσεως, καθ' ἡμᾶς εἶναι ἱκανοποιητικὰ. Τὸ λέγομεν τοῦτο διότι εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν ἡ Ὀργάνωσις ἐφάρμοσε εἰς τὸ σημεῖον νὰ διακρίνη κάθε ἐπαφὴν πρὸς ἐκπροσώπους τῆς πολιτείας.

Τὴν ἀναδρομὴν ταύτην πρὸς τὸ παρελθὸν ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαίαν διότι ἐκ τοῦ παρελθόντος θὰ ἀντιλήσασμεν ὠφέλιμα διδάγματα καὶ σταθμίζοντες τὸ παρὸν θὰ δημιουργήσασμεν τὸ μέλλον.

Ἀκολουθεῖ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Λειτουργοὺς τῆς Μίσης καὶ Δημοτικῆς Ἑκπαίδευστος

Ἐννοεῖται ὅτι ἐξαιτησάμενοι ἐπὶ ἀρίστου χάριτος, καλλιτεχνικὰ καὶ ἀσπαστικὰ βιβλιοθετημένα, ΛΥΟΜΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ προσηλικῆς καὶ ὑψηλοῦς κατὰ τὴν ἀποστολῆς τῆς ἐκπαίδευστος ἀποστολῆς τῆς Ἐκπαίδευστος τῆς Παιδείας, εἰς τὸν ἐμβληματικὸν Λογισμὸν 12 ἀποστέλλεται ἐλευθερῶν ταχυδρομικῶν τελῶν.

Εἰς πάντα αἰτοῦνται Ἐπιθετητὴν ἀποστέλλοντες ΛΟΓΙΣΜὸν ἐν βιβλίον.

Ἀποστέλλετε Καταστήματα
ΝΙΚΟΛ. ΑΔΙΚΙΩΤΗ
Ἰσθμίου Κρήτης

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΡΗΓΟΥ
Παρορηγοπόλεον 3
Μέγαρον Βιόχου

Εἰδικὸν τμήμα ἐκπαιδευτικῶν ἀναλαμβάνει ἀσπαστικὰ ὑπόθεσιν τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Παιδείας Ἐλεγκτικῶν, συντάξασιν καὶ ἐν γένει παντὶς ἔστι ἀσπαστικῶν δημοτικῶν μὲ ταχύτητα καὶ μὲ ἀμοιβὴν μετρίαν.

ΑΒΗΡΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

Πῶς χάθηκε ὁ παράδεισος. — Καινούργιες θεωρίαι. — Τὴν προτείνει ὁ κ. Ἀρχνῆρος. — Κι' ἄλλος κακπαδόκη. — Δεῖται ποῦτος!

Ὁ Ἀδὴρ ἔλαος τὸν παράδεισον γὰρ ἐκεῖνο τὸ καταραμένο τὸ μῆλο. Τοῦλάχιστο αὐτὸ πιστεύει ὁ κόσμος ἔως τώρα. Μὰ ὡς τόσο τὰ τελευταῖα κομμάτια τῶν νεωτέρων ἔρευνητῶν μας παρουσιάζουσιν ὅτι οἱ πρωτόπλαστοι ἐξώσθησαν ἀπὸ τὴν Ἐδέμ, γιὰτὶ δὲν ἤξεραν νὰ ἐκχωρίζουν τί εἶναι περὶ τοῦ καὶ τί εἶναι ἀπαραίτητο. Ἐάν οἱ ἄνθρωποι μπορούσαν νὰ ἐκχωρίζουν καλὰ ποῦ εἶδη εἶναι τῆς πρώτης ἀνάγκης καὶ ποῦ ἀνήκουσιν τῆν καταραμένην τὴν καλυτέλεια, ἀλλοιῶται θὰ ἦσαν ἡ ὄψη σήμερον τῆς ἀνθρωπότητος.

Πολλὲς φορές κι' ἐγὼ σκεπτόμενον κι' ἔλεγα ἄραγε ἡ Παιδεία γιὰ τίς μεγάλας λαϊκῆς μίαις δὲν εἶναι μὲ ἀνικαιολόγητη πολυτέλεια; Γιὰ τοὺς ὀλίγους ἐκλεκτοὺς μάλιστα! Τὸ καταλιβεῖται! Καὶ ἰδιωτικῶς Ἐκπαιδευτικὰ χροιάζονται καὶ Λύκεια καὶ Κολλέγια καὶ Σχολῆς ἔξωθεν γλωσσῶν, κι' ἔξωθεν ἀπολαυτικῶν, καὶ χίλια τῶσα ὠραία πράγματα! Μὰ γιὰ τὸ λαὸν τί χρειάζονται ἅλα αὐτὰ τὰ μακρομυθία; Νὰ τὰ κάμνουν; Νὰ τὰ ἐξοδέσθω ποῦ;

Δὲ θὰ ἦσαν τάχα ἀρκετὸς γιὰ τὸ λαὸν ἓνας γερὸς εἰσπράκτορας μὲ 5-8 χροσφύλλια; Ἐτοὶ θὰ πραγματοποιήσασμεν τὸν περὶ τῆν ἀντικαταστάσιν τοῦ λαοῦ μας, χωρὶς πολλὴν χροσφορμῆν, καὶ χωρὶς πολλὴν δαπάνην; Μὰ ὡς τόσο εἶχα καὶ ἔναν ἑλαφρὸν διαταγμὸν μήκος πλανώμαι.

Ἐάν ἔχω δίκην, ἔλεγα, τότε γιὰτὶ οἱ δεσπομένοι πρόγονοί μας, οἱ σοφοὶ Ἀβδηρίτες μας, ποῦ σὰ τότε ἦσαν ἀβηρῆσαι, δὲν ἀκολούθησαν αὐτὸν τὸν δρόμον; Διὰ τὴν ἔλα τῶν ἐκλεκτῶν; Τίποτε γιὰ τὸ λαὸν, τὸν κνρῆσαι;

Ἄν αὐτὴ τὴν πλάνην ἦθελε νὰ μὲ βγάλῃ ἔδω καὶ λίγες μίαις ἔνας ἀπὸ τοὺς κνρῆσαι Ἀρχνῆρος τῶν πολιτικῶν κομμάτων τῆς χώρας μας.

Νὰ κάνουμε οἰκονομίας ἀπ' ἔδω, εἶπα νὺ κάμουμε οἰκονομίας ἀπ' ἐκεῖ νὰ συγχωνώσουμε ὀργανογὰ καὶ τὴν ἀνάγκη νὰ κλείσασμε ἕναν ἀρίθμὸν σχολείων.

Δόξα νᾶχη ὁ Ἄλλης, εἶπα κι' ἐγὼ μὲ συγκίνηση. Νὰ κι' ἄλλος μὲ τὴν γνώμη μου. Τώρα πιστεύω πῶς ἔχο δίκην. Νὰ κλείσασμε τὰ Σχολεῖα! Νὰ περὶτὰ πράγματα, ποῦ τόσο χρόνιο δαπανούσαμε γι' αὐτὰ ἓνα σωρὸν παραδῶς γιὰ νὰ ἀνεβῇ ὁ δεικτὴς τοῦ ἀναπτυχθεῖστος στὴ χώρα μας σὰ 80 ἢ 90 μὲ τὸ σημεῖον κ' ἔλας! Τέτια σχολεῖα τί νὰ τὰ κύνουν; Πρῶτος τα! Κι' ἔτσι γλυτύνει κι' αὐτὸ τὸ κῆμα τῆς ἀγροματοσύνης. Κι' ἡ μόρφωσις τοῦ λαοῦ πλατύνει καὶ μεγαλύνει μὲ γεωμετρικὴν πρόοδον καὶ χωρὶς οὐκ ἔλας πεντάρας δαπάνην! Τὸ σπουδαιότερον!

Κι' ἐνῶ, ποῦ λέτε, ἔλανα αὐτὲς εἰς ὀρατὸς σκέψεις, ἄλλος Κακπαδόκης, ἀπὸ τὰς Εὐρωπᾶς αὐτῶν, ὄλιος ἀναφέρει τὸ σχετικὸν τηλεγράφημα, μέλος τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, συμβουλεύει τὸ κλείσιμον τῶν Σχολείων μας γιὰ νὰ ἐπαρκέσῃ ὁ ἀποβλογομῆς μας στὴν ἰμπεριθεμῆ ἀσπαστικῶν τῶν κομποτικῶν τῶν ἐξωτερικῶν μας δυνάμεων.

Μὲ μεγάλην μου χαρὰ διαπιστώνω λοιπὸν πῶς εἴμαστε τρεῖς τώρα μ' αὐτὴ τὴν σωτηρία γνώμη! Μὰς λείπει μόνο ὁ κοδοκ! Ὑπομονή! Ἄνοιξις εἶναι! Θάρθη κι' αὐτοῖς! Ἐπειτα θὰ πτόν τόπο μας ἀφθονοῦν οἱ κοδοκοί!

Ὁ Ἀβδηρίτης.

Διδάσκαλοι
Τῆς τυπογραφικῆς σας ἐργασίας στοῦ **Κ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ Ψαρρῶν** 41, Ἀθῆναι.

Σ' ἘΝΑ ΑΔΙΑΦΟΡΟ ΦΙΛΟ ΜΟΥ

Ἀγαπᾶί μου φίλε,
Δὲ ξαίρω φίλε τὸν λόγο τῆς μὴ παρακολούθηστος, τοῦ «Διδ. Βήματος» τοῦ ἀγαπημένου μας Περιδοκικοῦ. Ἀπὸ ἀδιαφορία, ἢ ἀπὸ περιφρόνηση ἢ κι' ἀπὸ ἀνέχεια τὸ κάμνης αὐτῷ; Ἄλλὰ πῆς μου, σὲ παρακαλῶ. Ὅταν κανένας ἀδιαφορεῖ ἓνα πρᾶμμα, ποῦ εἶναι στανὰ συνδεδεμένο μ' αὐτὸν δὲν εἶναι τὸ ἴδιο σὰν νὰ ἀδιαφορεῖ γιὰ τὸν ἴδιον γιὰ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτοῦ του; Εἶναι ἔτσι ἡ δχι; Φέρε σὲ τὸν σχετικὸν περιστάτικα καὶ θὰ δῆς πῶς θὰ μὸν δῶκεις δίκιο. Μπορεῖς ν' ὀνομασθῆς συγχρονισμένος δασκαλος (ἐνοῶν πιδ ποῦ τὰ κλαδικὰ) στὰ παρουσιαζόμενα ὀλοένα προβλήματα τοῦ κλάδου μας κι' ἀκόμη καὶ τῆς ἐκπαίδευστος; Ἄν δὲν παρακολουθᾶς πάντοτε τὸ μόνον κλαδικὸν καὶ ἐκπαιδευτικὸν ὄργανο τὸ «Δ.δ. Βῆμα» εἶναι μὲ ὀλοφάνερο αὐτὸ. Ἡ συχνὴ καὶ μελετημένη παρακολούθηστος τοῦ, θὰ φερνεῖ ἀνησυχία τέτοιου, ποῦ μὲ σὰ σου θὰ γεννοῦν προβλήματα ποῦ θὰ πολεμᾶς ἢ μὲ τὸν ἓνα τρόπο ἢ μὲ τὸν ἄλλο νὰ λυθοῦν. Καὶ τότε τὰ πρόβληματα αὐτὰ θάρθη καὶ λόγωνα νὰ τὶ δεχτῆ τὸ ἀγαπητὸ «Βῆμα» καὶ νὰ φροντίσῃ ἔλαος ἀκόμη καὶ μὲ θυσία τὴν καταλληλὴν λύση ἱκανοποιῶντας σου ἔτσι μὲδ σου ἀνάγκη ψυχικῆ, σὲ ὀψηλοτερο ἐπίπεδο, γιὰ καλὸ δικό σου καὶ τοῦ γύρου κόσμου. Κι' ἔτσι λοιπὸν μπορεῖ νὰ σοῦ δοθῇ ὁ τιμητικὸς τίτλος τοῦ φιλοπροδοκικοῦ, συγχρονισμένου δασκαλοῦ. Μὴ ἀκούς τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος ἀδιαφοροῦς, γιὰτὶ αὐτοῶν δουλειὰ εἶναι πιδ καὶ πῶς νὰ σταματήσουν τὸ ρεμα τῆς ἀνησυχίας τοῦ δασκαλοῦ, μὲ λόγια ποῦ μὲ τὴν ἀλήθειαν δὲν τὰ ἀναφέρω ἔδω γιὰτὶ τὰ βροσκα ποῦ δατέτα καὶ ὡ; ἔκ τούτων μὴ πρεπούμενα νὰ γραφοῦν στὸ ἀγαπημένο «Δ. Βῆμα». Μὴ προβῆς ὡς δικαιολογία τὴν οἰκονομικὴν κρίση, διότι ἡ δικαιολογία αὐτὴ εἶναι ποῦ καταστρεπτικὴ γιὰ σένα ἐπιδοτὴ ἡ κρίση αὐτὴ θὰ φέρη σὲ σένα πιδ, μὰ ποῦ, πιδ μεγάλην κρίση. Ποῦ θὰ δῆς διὰ τὸ σὲ δυσσαρεστήσῃ πιδ ποῦ παρ' ὅτι ἡ οἰκονομικὴ. Ἡ κρίση ποῦ θὰ σοῖσθῃ θὰ εἶναι μὲ κρίση ποῦ θὰ σὲ πᾶν σὲ δρόμους ἀνωμάλους καὶ δύσβητα μονοπατῆ καὶ τότε θὰ διδης χιλιάδες γιὰ νὰ βρῆς ἓνα μέσο νὰ σὲ βγάλῃ ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο αὐτὸ. Αὐτὴ τὴν κρίση ἐγὼ τὴν ὀνομαζῶ ψυχικῆ, ἐσὺ θέλεις ὀνομαζῆ τὴν ἀλλοιῶ; Μὲ φορὰ γνώριζε διὰ τὸ εἶναι βλαβερὸ γιὰ σένα. Λοικὸν δόσε μόνο ἓνα τόπο δὰ μικρὸ ποσὸ (60) δραχ. γιὰ νᾶχης μὲ παντοπνὴν εὐχάριστὴ ψυχικὴ κατάσταση. Τὸ «Δ. Βῆμα» θὰ σοῦναι τὸ πασχάλτικον κερὶ ποῦ πάντα θὰ σὲ ὀδηγεῖ ὀπως τὸν πιστὸν χριστιανὸν τοῦ Πάσχα σὲ κιδ ὀμαλοῦς δρόμους, καὶ θὰ σοῦ δῶνοιαι πιδ κλατὺ καὶ φροτῶν ὀρῶντα. Λοικὸν ἀκούμε στὰ λέω δια ἀπὸ γιὰτὶ σέχω φίλον καὶ ἐνδιαφερόμαι.

Μιλῶνας
Ἀλῆος Βαφειάδης

ΜΗ ΜΑΣ ΚΑΤΑΚΡΕΝΕΤΕ

Μαζήμενοι γύρω ἀπὸ ἓνα ταρπίζι τέσσεροι γεροδασκαλοί, ποῦ τὰ μαλλιά τους ἀπρῆσαν διδάσκοντας χρόνια καὶ χρόνια τώρα πάνω στὴν ἔδρα τὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ.

Νὰ καὶ τώρα γιὰ δασκαλικά ζητήματα συζητοῦσαν. Ἐγὼ μικρὴ δασκαλίτσα ἀπειρη ἀκόμη στὰ δασκαλικά ζητήματα ἀκούω μόνο, καθισμένη σὲ μὲ ἀπόμειρη γωνιά, καὶ παρακολουθοῦσα τὴ συζήτηση μὲ ποῦ ἔνδιαφέρον. Ὅπως πάντα ποῦ ἀκούω νὰ συζητοῦν γιὰ τὸ ἐπάγγελμά μου, αἰσθάνομαι μὲ ἔστωρικὴ χαρὰ ποῦ πλημυρία τὴ καρδιά μου ἔταν μεγάλη.

Μὰ γιὰ μὲ ἄπομειρη ἡ συζήτηση στράφηκε γύρω ἀπὸ τὸ νόμον ποῦλεγαν νὰ ψηφίσασιν, μὰ μετάνωσαν, «Δασκαλοί ποῦ πέρασαν τὰ 35 χρόνια θέλονται καὶ μὴ νὰ ἀποσύρυνται ἀπὸ τὴν ὀηρησία».

Ὅ!!! Θεῖ μου... Πόσο στενοχωρήθηκα, πόσο πόνεσα, πόσο ἀπογοητεύτηκα, ὅσον ἀκούω τῶς καὶ τῶς μοιρῆς νὰ ἀποβῆσιν στοὺς νέους δασκαλοῦς.

Μὲ τὶ λές τώρα Γιάνγκο, σὲν φύγομε ἔλας, πᾶει ἡ ἐκπαίδευση πᾶει ἡ μόρφωσις τῶν παιδιῶν, πᾶν τὰ σχολεῖα θὰ βρολιεῖσιν. Ἄλλοι μόνον!!! Ἄν παραδόσουμε τὸ σχολεῖο στὰ χέρια τῶν νέων. Ἐμεῖς κρατᾶμε τὸ σχολεῖο στὸ ὄψος τοῦ.

Χά!!! χά!!! χά!!! Δασκαλίτσα λέει; νὰ διευθύνῃ σχολεῖο τὰ διδάξῃ ὀπως ἐγὼ, ποῦ ἀς ἔχω καὶ σπράντα χρόνια στὴ πλάτη μου, θάρηεις πῶς εἶμαι ἀκόμη νέος ἐκκοσι χρόνων. Δασκαλίτσα μόνο γιὰ μακρινιάσασμε γιὰ δέξιμο, γιὰ στέλισμα.

Τὸ τί ἀκόμη εἶπαν ἡ πέννα μου δὲν μπορεῖ νὰ τὸ περιγράψω. Λίγο ἔλειψε, καὶ θὰ ἔσποσσα μὲρς στὰ τόσο τσουχτερὰ τους λόγια, ἀν δὲν μὲ συγκαταδοῦς ὁ βαθὸς σεαδμοῦ ποῦ ἔτραφα γιὰ τὰ πρόσασα αὐτὰ.

Μὰ γιὰτὶ εἶναι τόσο ἀδικοί; γιὰτὶ εἶναι τόσο ἐγωῖσται; Γιὰτὶ; Γιὰτὶ δὲν ἀφῆνον γιὰ λίγο τὸ νοῦ τους νὰ πραγματοποιήσῃ στὸ καλὸ ἐκεῖνο καιρὸ, ποῦ καὶ αὐτοὶ ἀμυπλα παιδιὰ, ἀπειρα πρωτοθάγατα, στὸ λαθρόση τῆς ζωῆς ζήτησαν νὰ βροῦν μὲ θέση ἔστω καὶ στὴ πιδ ἀπόμειρη γωνιά, γιὰ νὰ ἐργαστοῦνε, γιὰ νὰ δημιουργήσουν κᾶτι, ποῦ τόσα καὶ τόσα χρόνια πῆθησαν, καὶ ἔπλασαν τόσα καὶ τόσα ὄνειρα. Γιὰτὶ λοιπὸν σὰς ἐρωτῶ μὰς κατεβάξτε, σὲ τόσο χαμηλὸ ἐπίπεδο; γιὰτὶ μὲ τὴν ἐρωτῶν προφέρετε τὸ ὄνομα τῆς Δασκαλίτσας καὶ τοῦ Δασκαλάκου; Γιὰτὶ τὴν ἀποθάρρυνση στοὺς νέους; γιὰτὶ μὲ τὰ λόγια σας αὐτὰ ζητᾶτε νὰ τοὺς ὀβύσετε τὴ δημιουργικότητᾶ τους; Νὰ ὀβύσετε τοὺς πῆθος καὶ τὰ ὄνειρα τους ποῦ χρόνια καὶ χρόνια τώρα ποδοῦσαν; Ποῦ χρόνια τοὺς δασκαλίζαν; Μὴν εἶστε ἀδικοί Δῶστε δίκαιο καὶ δχι ἀδικιο, δῶστε θάρρος καὶ δχι ἀπογοητέσασιν.

Ἴσως... Εἴμαστε ἀνίκανοι νὰ σηκώσουμε τόσο βαρὸ φορτίον ὀπως σεις λέτε, μὰ μὴν ξεχνᾶτε καὶ τοὺς ἑαυτοῦς σας. Σταθῆτε γιὰ λίγο, καὶ σκεφτῆτε.

Μετὰ σεαδοκῶ
Δασκαλίτσα
Πειραιεῖς 9-3-92

ΤΟ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ (ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ)

Ἄλληθινὸ εἶναι, καὶ κανένας δὲν μπορεῖ νὰ πῇ ἀντίθετα, πῶς ἡ ἐποχὴ μας, μὴ ἐποχὴ γενικῆς ἀνιστορίας, κρίσεων ἐξοφλημάτων, πού τις μελετᾶμε γιὰ νὰ τις ξεπεράσουμε καὶ κρίσεων, πού εἶναι πηγὴς τῶν πρώτων ἢ συνέπειές τους καὶ πού μόνο ὁ εἰδικὸς παρατηρητὴς μπορεῖ νὰ τις σημειώσῃ, ἀμφιβολίαν γιὰ ὅλα καὶ ἀδυναμία νὰ συγκριθῶσιν τὸν ἑαυτὸ μας, νὰ τὸν θεωρῶμε καλλίτερον, γιὰ νὰ μὴ κριθῶμε νὰ βγάλουμε κατὰ τὸ ὠστικὸ, θετικὸ καὶ καλλίτερον γιὰ τὸ τώρα καὶ τὸ εὖρον, μὰ καὶ ἐντατικῆς προσκλήσεως γι' αὐτὸ, ἀκαρπῆς ὡς τὰ τώρα, νὰ ποῦμε, μὰ πού ἔχει τὴν ἀξία τῆς σάν προσκλήσεως, ἡ ἐποχὴ μας, ἐποχὴ ἀγάνας μὲ τὸν ἑαυτὸ μας, μὲ τὴ ζωὴ μας καὶ μὲ τὴ ζωὴ τῶν ἄλλων, μὰς δίνει τὸ μέτρο νὰ κρίνουμε, πῶς ἡ ζωὴ εἶναι ἀγάνας πολυμερῶς, ἀτελειωσὴ σὴ οὐσίᾳ τῶν χρόνων, πού θα μεταβάσῃ ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου σὴ γῆ. Σῆμαρ ὅμως ἡ αὐτοσημείωσή μας κατανέμει ἀγωνία ἐξανηλικτική.

Γι' αὐτὸ κάθε προσκλήσεως γὰ καὶ πνευματικὴ, κατὰ γιὰ τὸν ἀνθρώπου, κατὰ γιὰ τὴν κοινωνία, γιὰ τὸ τώρα καὶ τὸ μέλλον τῆς, εἶναι ἄλλος. Γιὰ τὴν, παραμερίζοντες τὴν ὕλη, κυττάρια τὴν ψυχῆ, τὴν καλλιέργειαν τῆς ψυχῆς, γιὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς ζωῆς μας, καὶ τὸν ἐρασιμασίᾳ μας, μὲ δυνατὸ ἐφόδιον γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς; πού κλεῖ μέσα καὶ τὸ νόημα τῆς προσημαστικῆς μας γιὰ τὴν ἀποκρίσιν τῆς βλῆς ἰσοδοκίας μὲ τὴν ἐργασία δηλ. πού εἶναι στοιχεῖο ἀπαραίτητο τῆς ζωῆς μας, πρῶτο, δευτέρου ἢ τρίτου, μὰ δὲ ἀπόθεν.

Ἐπὶ ὁ προσκλήσεως τῶν δασκάλων στὰ συνέδρια, παρὰ τὴν ἀναριθμητὴς δυσκολίας (ἔβουρε τις οικονομικὰς ἀπολαβὰς τῶν τῆς κεντρικῆς, τῆς δασκοῦ προσημαστικῆς, τῆς δασκοῦ τοῦ ἐπαγγελματικῆς τους), ἡ δασκάλου αὐτῆς συμβολῆς γιὰ τὸ ἐξοφλισμὸ τῆς καλλίτερας μόρφωσῆς μας, τῆς ἀριστερίας καὶ πῶ ἀπέλλεται καὶ τὸν συμφοροτέρου τρόπου τῆς μόρφωσῆς μας, ὁ προσκλήσεως αὐτῆς, πού μιλάνε γιὰ τὴν ἀνύψωσιν τῆς κληρονομίας τοῦ τόπου, πού στροφουρίζε ἀγωνιάδικα τὴν ἀπεραντισμένη τοῦ θαλάσῃ ἢ ἀθέλητα παραστρατιματικῶς, ἀν δὲν εἶναι ἄλλος εἶναι γενναϊότητα.

Ἐνα τοικὸ συνέδριον τῶν δασκάλων Ἡγουμένιτσας (περιφέρειας Παρομβιδίας) ἀρχισ τῆς ἐποχῆς τοῦ στίς 18 αὐτοῦ τοῦ μήνα στήν Ἡγουμένιτσα. Παραστέθηκε καὶ ὁ Ἐπίσκοπος τῆς κ. Φωτοπόουλος καὶ ἡμεῖς, ἔπειτα ἀπὸ φιλοφρόνησιν πρόσκλησιν τοῦ τοικιοῦ ἐπιθεωρητῆ κ. Παυλοῦρου.

Τὰ θέματα, πού συζητήθηκαν ἔχουν σχίσιν μὲ τις προσκλήσεις τοῦ Ἐπαγγελματικῆς Παιδείας γιὰ τὴν ἐκπαιδευτικὴν μεταρρυθμίση καὶ τὸ συγχρονισμὸ τῆς δουλειᾶς τοῦ δημ. σχολείου, σύμφωνα μὲ τις νέας παιδαγ. ἀρχὰς καὶ τις σημερινὰς ἀπαιτήσεις τῆς ζωῆς.

Παράλληλα θὰ σημειώσουμε τὰ συμπέρασμα τοῦ συνεδρίου.

1) Γιὰ τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα ἀποφασίστηκε, πῶς τὸ χρησιμοποιούμενο τώρα στὰ σχολεῖα τέτοιο εἶναι ἀχρηστὸ καὶ ἀνεκμετασώμενον πρέπει νὰ περικεῖ ὠριμότερες ἐνότητες, πού νὰ ἐκτετακτικῶς ἢ νὰ περιορίζονται ἀνάλογα μὲ τις τοικιακὰ συνθήκας καὶ τις τάξεις τῶν μαθητῶν.

Γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ σχολεῖο ἔργασίας πρέπει νὰ ἰδρωθῶν πειραματικὰ σχολεῖα ἔργασίας, προσομοιωμένα στὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα μὲ ἐπισημαστικὰς τούσ παιδαγωγικὰς, πού μορφωθήσαν στὴν Εὐρώπῃ καὶ ζῆσαν στὰ σχολεῖα αὐτὰ.

2) Νὰ καταργηθῇ ἡ Παλαιὰ Διαθῆκη, ἀφοῦ δὲν ἔχει παιδαγωγικὸ σκοπὸ καὶ νὰ ἐκτεταθῇ ἡ Καινὴ Διαθῆκη, πού δίδασκει τὴν ἀγάπην τὴν προσημαστικὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὰ ἄλλα θερηματικὰ μαθήματα νὰ διδάσκωνται, ὅπως ἔχουν.

3) Ἡ δημοτικὴ γλῶσσα ν' ἀκαλαχηθῇ ἀπὸ τὴν ὀρθογραφίαν τὴν ἱστορικὴν, ἀφοῦ δὲν διατηρεῖται ἡ προφο-

ρὰ τῆς ἀρχαίας, γιὰ νὰ μορφῆσῃ ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ νὰ σταδιοδρομήσῃ στὸ σύγχρονον πολιτισμὸν καὶ νὰ μὴ μείνῃ δούλη συναισθηματικῶν καταστάσεων. Αἱ ἐπιθετικὲς θὰ καλλιερῶνται ἀπ' τὴν τὴν πρώτῃ τάξην προσημαστικὰ μέρους δέου τελεωσῆαι τὸ παιδί τὸ δημ. σχολεῖο καὶ ὁ ἀποτελοῦν τὸ κριτήριον τῆς πρόδου του.

4) Ἡ ἱστορία θὰ μείνῃ ὅπως ἐχθ. Τὰ θερηματικὰ μόνον κεφάλαια τῆς Βυζαντινῆς θὰ μετατεθῶν στὴν Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία. Ἡ ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως νὰ διδάσκειται ἐκτενέστερα καθὼς καὶ ἡ ἱστορία τοῦ σύγχρονου πολιτισμοῦ. Ἡ ἱστορία μας δὲν θὰ καλλιερῶν τὴν ἱστοκαθῆαι, οὔτε ἡμεῖς τὴν εἰρήνην τὸ κόσμον θὰ κηρύξωμε. Κέντρο τῆς ἱστορίας θ' ἀποτελῇ ἡ φιλοπατρία μέσα στὸ πλαίσιον τῆς Ἑθνικῆς ἀμύνας.

Ἡ Γεωγραφία θὰ διδάσκειται ἀπ' τὴν δ' τάξην καὶ μὲ ἀποψη ἐμπορικῆς, οἰκονομικῆς, καὶ ὡς ἀνθρωπογεωγραφία. Ἡ Ἀριθμητικὴ νὰ περιορισθῇ στὸς ἀκεραίους, δεκαδικούς τῆς μεθόδους. Τ' ἄλλα μαθήματα θὰ μείνουν, ὅπως ἔχουν. Πρέπει ὅμως νὰ κρησθῶν:

1) Ἡ Ὑγιεινὴ μὲ πρακτικὰς γνώσεις, νὰ συνηθίσουν ὁ κ. νὰ κάνουν χρῆσιν τῶν φαρμάκων καὶ νὰ ζητοῦν τὴν ἱατρικὴν συμβουλὴν καὶ περιθαλψῆν.

2) Τὰ Γαυκονικά μαθήματα νὰ διδάσκωνται μὲ μεθωπικὸν σκοπὸ καὶ ὡς ἐπαγγελματικὸν.

3) Ἡ ἀγάπη τοῦ πολίτη στὶς ἀνάγετες μόνον τάξεις μὲ κατάλληλην παιδαγωγικὴν μορφήν. Τέλος τ' ἀπογευμάτιον μὲ μὴ μείνουν ἐλεύθερα ὁ ὅποιος ἴθιπτος τύπου σχολεῖον, ἀλλὰ νὰ χρησιμοποιῶνται σάν ἀπαιτήματα ἐλευθερίας ἐργασίας.

β) Κριτικὴ τῶν ἀναγνωστικῶν βιβλίων. Διαβαστήκαν κριτικὰς εἰσηγήσεις γραμμέναι μὲ παρατηρητικότητα καὶ ἀναλυτικότητα γιὰ νὰ ἀναγνωστικὰ βιβλία τῶν δασκάλων Ρέντζου, Φιλιάνου καὶ τῶν δασκάλων κ. κ. Κούρτη, Μαρτζοῦκου, Κατωπόδη Σχετικὰ δὲν μοροῦμε νὰ ποῦμε τὴν γνώμη μας, γιὰ τὴν δὲν εἴχαμε ὡς ὄψει μας ὅλα τὰ βιβλία πού κριθῆκαν. Διατυπώθηκαν στὸ συνέδριον μερικὲς παρατηρήσεις σωστέας κἄνω στὶς εἰσηγήσεις αὐτὰς. Ἐνα συμπέρασμα γενικὸ ὅμως μοροῦσε νὰ βγῇ ἀπ' τις εἰσηγήσεις καὶ τὴ σκετικὴ συζήτηση πού ἔγινε. Πῶς τὸ ἔνα μὲ τ' ἄλλο τ' ἐναγνωστικὰ βιβλία τοῦ δημ. σχολεῖο ἔχουν ἀτέλειαι κολλῆς στὸ παρεχόμενον καὶ στὴ γλῶσσον.

Καὶ μοροῦσε νὰ πῇ κανένας, πῶς ὁ νέος Ἄμος γιὰ τὰ διδασκάλικα βιβλία θὸ συνετελέσθη ὅσος ν' ἀποκτηθῶμεν τὸ καλὸ διδασκάλικὸ βιβλίον. Σ' αὐτὸ θὰ βοηθῆσῃ καὶ ὁ δασκαλός, πού εἶναι ὄποχρωσμένος κἄ νὰ κἄνῃ τις παρατηρήσεις του καὶ νὰ δίνῃ τὴν γνώμη του γιὰ τὴν καταλληλότητα τοῦ βιβλίου.

Σχετικὰ ὑποδείχτηκε ὁ καλλίτερος τρόπος, πού μοροῦσε νὰ κἄνῃ πῶ ἀπέλλεται καὶ θετικὰς τις κρίσεις τῶν δασκάλων γιὰ τ' ἀναγνωστικὰ μὲ τὸν καταρτισμὸν ἡμερολογίου, στὸ ὅποιον νὰ σημειώσῃ ὁ δασκαλός τις παρατηρήσεις του, ἀπὸ ἀπόψεως περιεχομένου, γλωσσικῆς, λογοτεχνικῆς κτλ. Ἡ κριτικὴ γιὰ τὴν καταλληλότητα ἢ μὴ τοῦ ἀναγνωστικοῦ νὰ περικεῖ συντόμην ἐκθεσὴ τοῦ περιεχομένου, τὸν παιδαγωγικὸν συγγραφεῖ καὶ τις παρατηρήσεις σχετικὰ μὲ τὰ μειονεκτήματα καὶ πλεονεκτήματα τοῦ βιβλίου κατὰ κατηγορίας.

γ) Ἡ ἀνάγνωσιν ὁ ἄλλες τις τάξεις τοῦ δημ. σχολεῖο.

Εἰσηγητῆς. Δίδος Ρέντζου, Φιλιάνου, Σαβανῆ κ. Μαρτζοῦκου, Κούρτης, Κατωπόδης, Οἰκονόμου.

Χωρίζοντες σὲ εἰσηγήσεις σύμφωνα μὲ τὸν σχολεῖο ἔργασίας καὶ τὸ Ἐρβαριανὸν σύστημα. Τὸ συνέδριον καθώσως τις βασικὰς γραμμάς τῆς ἀναγνώσεως ὁ ἄλλες τις τάξεις τοῦ δημ. σχολεῖο, σύμφωνα μὲ τὸν σχολεῖο ἔργασίας καὶ κατὰ τὸν

δυνατὸν τρόπο, πού μοροῦμε νὰ ἐφαρμόσουμε στὸ σημερινὸν τύπον τῶν σχολεῖων μας καὶ ἀνάλογα μὲ τὸ χρόνο, πού διαθέτουμε.

Διατυπώθηκε τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ ἀναγνωστικὸν εἶναι ἔνα ἀπ' τὰ κολλὰ μέσα, πού διαθέτουμε γιὰ τὴν ἐξοφῆσιν τοῦ παιδιο τὴν ἀνάγνωσιν. Κατὰ συνέπειαν σκοπὸς τῆς ἀναγνώσεως δὲν εἶναι νὰ τελεωσῶμε ὀμοσθηκότε τὸ βιβλίον.

Ὑποστηρίχτηκε καὶ κολλὰ δίκαια ἀπ' τὸν κ. Κούρτη ἡ κατὰ συμπερασματὸν ἀνάγνωσιν, πού βασίζεται σὲ φυσιολογικὸς καὶ ψυχολογικὸς λόγους, σὴ φυσιολογικὴ λειτουργία τοῦ ματιοῦ νὰ διαβῆσῃ δλόκληρης φράσεως ἢ λέξεως καὶ ὡς γράμματα (κορῆματα τῆς Πειραματικῆς ψυχολογίας), πού εὐκόλυνται τὸ ἔτομον νὰ διαβῆσῃ καλλίτερα.

Προσθέτουμε πῶς γιὰ νὰ μῖθουμε τὸ ἔτομον νὰ διαβῆσῃ σωστὰ καὶ καλὰ πρέπει νὰ συνηθίσωμε τὸ μῆτι του νὰ κἄνῃν περισοῦστερας λέξεις μὲ κάθε κίνηση, ἢ ὅπως λένα ὁ παιδαγωγὸς νὰ τοῦ εὐρύνουμε τὸ ἀναγνωστικὸν τοῦ πεδίου.

Καὶ δυὸ λόγια γιὰ τὸ σχολεῖο ἔργασίας. Ἡ διδασκικὴ τοῦ σχολεῖο ἔργασίας στὰ διάφορα μαθήματα δὲν ἀποτελεῖ καὶ τὴν οὐσία τοῦ σχολεῖο αὐτοῦ. Γιὰ νὰ πετυθῇ χρειαζέται ν' ἄλλῃ δλόκληρωτικὸ ὁ οὐθμός τοῦ σχολεῖο.

Ὅμως εἶναι ἀξέπαινη ἡ προσκλήσεως τῆς προσημαστικῆς μας στὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς διδασκικῆς ἐργασίας, ὅπως τὴν ὀνομάζουμε ἡμεῖς. Καὶ χρειαζέται νὰ κἄνῃ τὴ στροφὴ αὐτῆ τοῦ σχολεῖο, σάν παραπροστικὴ γιὰ τὸ νέο σχολεῖο, πού θὰ τὸ ἐφαρμόσουμε ἐξελικτικὰ προσημαστικῶς τὸ στὴν Ἑλληνικὴν προσημαστικότητα μὲ τὸ πειραματισμὸν, τὴν ἀπόκτησιν τῶν μέσων καὶ τῆς μόρφωσιν τοῦ προσημαστικοῦ.

Ὅμως χρειαζέται, ἐναλλάξ, ἡ στροφὴ αὐτῆ, γιὰ τὴν δημιουργία ἰδεολογικῶν ροῶν ἀνάμεικτα στὸν κόσμον τῶν Ἑλλήνων δασκάλων (ὅπως ἔγραφα ἔνα ἄρθρον μὲ σὸ ἔκπαιδ. περριοδικὸν «Σχολεῖο Ἐργασίας» (ἀρ. φύλ. 6) σχετικὰ μὲ τὸ νέο σχολεῖο.

δ) Ἡ διδασκαλία στὰ Νηπιαγωγεῖα. Ἡ διδασκαλία στὰ Νηπιαγωγεῖα πρέπει νῶναι τελεωῖς ἐλευθερη. Ἐδῶ μοροῦσε νὰ ἐφαρμοστῇ τὸ ἐλευθερο πρόγραμμα.

Ἡ Νηπιαγωγὸς στὴ δουλειᾷ τῆς θὰ ξεκινᾷ ἀπ' τὴ φύσιν καὶ ἀπ' τὴ ζωὴ τοῦ παιδιο. Ἐντικείμενα τῆς φύσεως καὶ ἡ παιδικὴ ζωὴ νὰ οἱ πηγὰς ἀπ' ὅπου θὰ κἄνῃ τὸ ὅλικὸ τῆς διδασκαλίας τῆς, ἰδίως στὰ ξενόφωνα Νηπιαγωγεῖα, πού ἐπιβάλλεται ἡ ἐκμύθησιν τῆς γλώσσας. Τὸ παιδί, τῆς ἡλικίας μάλιστα τῶν 4-6 χρόνων, πρέπει νάχει νὰ κἄνῃ ὅλο ἴσ' ἀποκρίσεις.

Στὰ νηπιαγωγεῖα ἀκόμα πρέπει νὰ γίνεται προσκλήσεως καὶ γιὰ τὴν ἀνίπτυξιν τῶν δευτεροτήτων τοῦ παιδιο (ψυχικῶν καὶ σωματικῶν) μὲ τὴ χειροτεχνία καὶ τὸ παιγνίδι. Πάντα δὲν πρέπει νὰ χρησιμοποιῶμε τὰ ἐνδοτικὰ καὶ τις φυσικὰς τάσεις τῶν παιδιο. Καὶ πετυθῶμε μ' αὐτὸ, κατὰ τὴν Μοντεσσόρι, ἐκδηλώσας αὐτακαρπυνίας, αὐτοκυριαρχίας καὶ ἡμαδικῆς κειθαρίας, πού δὲν θὰ τολμοῦσε νὰ ἐκτελέσῃ αὐτῆ αὐστηροτάτη ἐφαρμογὴ ἀσθητῶν κανονισμῶν.

Γι' αὐτὸ, προσθέτουμε, πῶς τὸ ἔργον τῆς Νηπιαγωγῆς εἶναι κατ' ἐξοχὴν ψυχολογικὸν. Καὶ γι' αὐτὸ χρειαζέται νὰ κἄνῃν κλατὰ μόρφωσιν ἐπαγγελματικὴν ὁ δασκαλός, μὲ κέντρο τὴν ψυχολογία καὶ τὴν σωματολογία τοῦ παιδιο.

Αὐτὰ εἶναι τὰ συμπεράσματα τοῦ συνεδρίου Ἡγουμένιτσας, ὅπως συνοπτικὰ τὰ ἀναφέρω.

Γιὰ νὰ μοροῦσῃ ὅμως κανένας νὰ τὰ κρίνῃ σωστὰ πρέπει νάχει ὡς ὄψει τὸν τίς αἰτιολογικὰς συζητήσεις πῶνω στὰ σχετικὰ θέματα. Δὲν εἶναι εὐκόλο ὅμως δυστυχῶς νὰ κερῶσιν αὐτὰ βδομαδιατικὸν περιοδικὸν, πού ἔχει καὶ ἄλλα κολλὰ σκουδαῖα ζητήματα νὰ βγῇ. Καλὸ θάταν ὁ μορφωμένος κόσμος νὰ μοροῦσε νὰ παρακολουθῇ τὰ συνέδρια αὐτὰ.

Ἐστὶ θὰ τοῦ δίνονταν εὐκαιρία ν' ἀντιληφθῇ, πῶς τὸ σχολεῖο σῆμαρ ἔχει διάπλατα ἀνοιχτές τις πόρτες του γιὰ τὸν κάθε δασκαλόν, τὸν κάθε φυλακτικόν, τὸν κάθε προσημαστικόν, τέλος ὁ ἄλλος.

Ἐστὶ νομίζεαι καὶ πιστεύεαι, πῶς ἔνυ περιεῖται ἡ ὑπόθεσιν τῆς μόρφωσιν τῶν παιδιο, ἡ ὑπόθεσιν τῆς παιδείας ἡ ὑπόθεσιν τῆς Πατρίδος.

Γενικὰ οἱ ἔργασίας τοῦ συνεδρίου Ἡγουμένιτσας διεξήχθησαν μ' ἐπιτυχία. Ἐπιστημονικὰς οἱ συζητήσεις ἀπὸ μέρους τῶν δασκάλων καὶ οἱ παρατηρήσεις τῶν Ἐπιθεωρητῶν βαθεῖας καὶ βασικῆς στὴν πραγματικότητα. Σχωρίζουμε στὴν συζητήσεως τίς δασκάλους ὁδὸς Ρέντζου, Φιλιάνου, Σαβανῆ, κ. κ. Κούρτη, Μαρτζοῦκου, Κατωπόδη, Μάμαλο, Στέλιου, κ.κ. κ.κ.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπιμύθησιν τῶν συμπερασματῶν τοῦ συνεδρίου ἐκέρουε τὴ λήσιν του μὲ συνηλικτικὴν προσφώνησιν ὁ Ἐπίτῃς κ. Παυλοῦρος, πού ἡ γλῶσσα του γλυκὰ μ' ἴσημα τρέχε σάν τὸ γάγαρον νερὸ τοῦ σπαικο, ὅσαι μιλίαι τῆς δημοτικῆς (τὴ συναισθηματικὴν διουραδικότητα πού ἀσθενεῖαι κανένας σάν ἀκούει κάποιον μερικὲς λέξεις τῆς φρασιδομένης κυρίας ὅπως τὴν ὀνόμασε ὁ Κεραυραῖος λιρικὸς Μαρίτῃς ὅπως χαλιεῖται ἡ καρδιά του κανένας, ὅταν θολώνεται τὸ νερὸ τῆς πηγῆς ἀπὸ ἕλαση κίνησην του, σάν σκίφους νὰ πῆθ τὸ κρουσταλλεῖον νερὸ τῆς) καὶ συμπλήρωσε συτυχιστικὰ ὁ Ἐπίτῃς Φιλιάτου κ. Φωτοπόουλος.

Ἀπὸ μέρους τῶν δασκάλων εὐχαριστήσεως κατάλληλα τοῦσ συνεδρίου καὶ τοῦ ἔτους ὁ δευτεροῦ τῆς τοῦ σχολεῖο Ἡγουμένιτσας κ. Μαρτζοῦκος.

Κουρατικὴ δουλειὰ βέβαιον, ἀγαπητὸ δασκαλὸν Μά ὅπως ἔλεγε σοφῶς καὶ ἀστέτα ὁ συνάδελφος κ. Μ. μόνον μὲ τὴν ἐργασία καὶ διὰ τῆς ἐργασίας κατορθώνεται κανένας, μαζί μὲ τὴν κίσησιν στὴν ἰδέαν, καὶ βούνα νὰ μετακίνησῃ. Ἐστὶ πᾶσι τὸ ἔνα βουνο στὴ θέσιν τοῦ ἄλλου καὶ ἔνα ἀστέτα καὶ νὰ τὸ λῆν κανένας. Τ' ἀστέτα κλεῖ μέσιν του καὶ κάποια σοφῆσ σημασία. Ὅπως ἔλα ὅσα ἔλεγε ὁ πολυπλαγκτός συνάδελφος Μ. . . .

ΑΛΕΚΟΣ Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΓΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΟΡΑ

Πολλοὶ συνάδελφοι, Σύλλογοι, Δημοτ. Σχολεῖα, Σχολικὲς Ἐφορεῖες, Ἐπιθεωρητὰ καὶ Διδασκαλεῖα ἐξακολουθεῖν παρ' ὅλας τῆς εἰδοποιήσεως μας νὰ στέλλουν γράμματα χωρὶς τὸ κανονικὸν γραμματισμὸν.

Δὲν τὰ παραλαμβάνουμε. Ἀπὸ σῆμαρ ὁ δὲν θὰ κἄνουμε καμία ἐξαίρεσιν διότι πρῶτον δεῖ τὰ οικονομικὰ τοῦ γραφείου μας δὲν τὸ ἐπιτελεῖν ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ λογικὸν νὰ πληθῶμε ἡμεῖς τὰ ταχυδρομικὰ τίλη καὶ πρῶτον ἀπὸ 1,50 νὰ πληθῶμε δὲ 3, καὶ πολλὰς φορὰς 4,5,6,

BIBLIA ΓΙΑ ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ	
Ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν	
Λιγ' ἀπ' ὅλα γιὰ τὰ παιδιὰ μας	τόμος Β' Πάλλη Δρ. 30.-
Σχολικὰς κωμωδίας	> 15.-
Λογοτεχν. παιδ. θέατρον	> 12,50
Θέατρο γιὰ μεγάλα παιδιὰ	> 10.-
Δύο πρωτότυπα δραματικὰ	> 15.-
Ἡ Ἑλλάς στὴ Σαλαμίνα	δόγμα > 12 50
Τὸ κιδιὸν κωμικὸν	> 7,50
Σάν τὰ κουλιά (ἄσματα)	> 80 -
Παιδικὲς ψυχῆς	> 25.-
Παιδικὴ γιορτὴ Κιρκινῆ	> 40 -
Ἡ γὰρ καὶ εὐθύμια τῶν παιδιο	> 20.-
Ἁθῆνα Ἀργυροπούλου	> 45.-
Ἀκακίης Σπέράντσα	> 25.-

Ἐνδ. Οἶκος Πάλλη, Ἐργασίον 6, (2-5)

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΣΕΙΡΑ ΑΡΘΡΩΝ

ΤΟΥ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗ ΜΑΣ

κ. Μ. ΠΑΠΑΜΑΥΡΟΥ

ΓΡΑΜΜΑ ΕΒΔΟΜΟ

(Συνέχεια απ' τὸ προηγούμενο)

Μὰ ἀκόμη ὁ παλιὸς αὐτὸς τρόπος τῆς ἐκθεσῆς εἶναι καὶ ἓνα θέμα ἐκθεσῆς γιὰ ὄλους τοὺς μαθητῆς, ἀνάλογα μὲ τὴ ψυχροσύνησὶ του, εὐχαριστιῆται νὰ γράφῃ σὲ ὄρισμένο εἶδος θέματος, ὅτε τὸ λογάριον, μὰ οὐτε καὶ τὸ ἤθερ. Ἔτσι ἡ παλιὰ αὐτὴ διδασκαλία τῶν ἐκθέσεων ἀγνοοῦσε ὀλόκληρα τὴ ψυχὴ τοῦ μαθητῆ, τὸ μόνο δηλαδὴ πρᾶγμα ποὺ ἔπρεπε νὰ λογαριάζῃ. Τὸ ὅτι εἶται ἡ ἐκθεσὴ ἦταν γιὰ τὸ μαθητὴ ἓνα ἔργο ὑποχρεωτικὸ, ποὺ δὲν τοῦ προξενούσε καμιά χαρὰ. Ὅτι ὁ μαθητῆς θεωροῦσε τὴν ἐκθεσὴ σάν μιὰ ἀγχαρεία, σάν ἓνα ἀναγκαῖο κακὸ, εἶναι φανερό. Σὰ κείνη μόνο τὴ πνευματικὴ ἐργασία εὐχαριστιῆται ὁ ἄνθρωπος, ποὺ εἶναι ἐλεύθερος νὰ τὴν κάμῃ ὅπως αὐτοῦνοῦ τοῦ ἀρέσει, ποὺ μπορεῖ νὰ δείξῃ τὴ ψυχὴ του, τὸν ἐσωτερικὸ του κόσμον. Τέτια ὅμως εἶναι ἡ ἐργασία ἐκείνη ποὺ ἀνταποκρίνεται στὴν ψυχικότητά του. Ὁ δάσκαλος ὅμως τοῦ παλιοῦ σχολείου, λές καὶ τὸκανε ἐπίτηδες, προσπαθοῦσε πάντα νὰ δίνῃ ἐκθέσεις ὅσο τὸ δυνατὸ πῶς ζῆνας πρὸς τὴ παιδικὴ ψυχὴ.

Ἡ κατάσταση αὐτὴ ἐξακολούθησε ἔτσι κι ἐδῶ καὶ τὴν Εὐρώπη, ὡς λίγα χρόνια πρὶν τὸ μεγάλο πόλεμον. Ὅσο δὲ ξέρω ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερα ἀκόμη στὴν Ἑλλάδα στὰ περισσότερα σχολεῖα. Ἡ ἐλεύθερη ἐκθεσὴ, ἡ ἐκθεσὴ ἐκείνη ποὺ βγαίνει ἄμεσα ἀπὸ τὴ ψυχὴ τοῦ μαθητῆ, ποὺ ὁ μαθητῆς γράφει γιὰ τὸ ὅτι θέλει αὐτὸς καὶ ὅπως θέλει αὐτὸς, εἶναι ἀγνωστὴ σὲ πολλὰ Δημοτικὰ μας σχολεῖα καὶ στὰ περισσότερα σχολεῖα μας τῆς Μέσης Παιδείας.

Ἡ πρώτη ἀντίδραση στὴ Γερμανία ἐναντία στὴ δεσμευμένη ἢ θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε καλύτερα, τὴν παθητικὴ αὐτὴ ἐκθεσὴ εἶναι ἀπὸ τοῦ γνωστοῦ παιδαγωγοῦ, τὸ Scharellmann καὶ τὸ Gansberg. Οἱ παιδαγωγοὶ αὐτοὶ τόνισαν προπάντων τὸ ζήτημα τοῦ θέματος τῆς ἐκθεσῆς. Χτόπησαν τὴ συνήθεια ποὺ εἶχαν οἱ δασκάλοι νὰ δίνουν γιὰ ἐκθεσὴ στὰ παιδιὰ θέματα, ποὺ δὲν ἦταν καθόλου παιδικὰ. Θέματα, ποὺ δὲν ἐνδιέφεραν τὰ παιδιὰ, καὶ τόνισαν πῶς γιὰ κείνα τὰ θέματα πρέπει νὰ γράφῃ ἐκθεσὴ τὸ παιδί, ποὺ τὰ ζῇ καὶ μάλιστα ἐξω ἀπὸ τὸ σχολεῖο. Βάση τῆς ἐκθεσῆς πρέπει νὰ εἶναι τὸ ψυχικὸ ζῆσιμο τοῦ παιδιοῦ. Καὶ ὁ Münch, ἓνας ἄλλος εἰδικὸς στὰ ζητήματα τῶν ἐκθέσεων, εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν ἀρχὴ αὐτὴ τῆς διδασκαλίας τῶν ἐκθέσεων.

Ἄσπασο καὶ οἱ τρεῖς αὐτοὶ παιδαγωγοὶ δὲν ἐνδιεφέρονται γιὰ τὴ γλώσσα τῶν ἐκθέσεων. Φροντίζουν, ὅπως εἶπαμε γιὰ τὴν ἐκλογὴ τοῦ κατάλληλου θέματος, μὰ ὁ μαθητῆς τοὺς γράφει τὴν ἴδια σχολικὴ, σοφὴ γλώσσα, τὴς ἴδιας τῆς συνειδητέμενης, τὴς ἐξεζητητέμενης φράσεως, ποὺ ἔγραψαν οἱ μαθητῆς τῆς παθητικῆς ἐκθεσῆς. Στὴν ἐκθεσὴ τοῦ μαθητῆ βλέπομε τὴ γλώσσα τοῦ δασκάλου.

Ἄς πάρουμε τώρα κ. συνάδελφε, νὰ ἐξετάσουμε πῶς πρέπει νὰ γίνεται μιὰ ἐκθεσὴ. Πρῶτα πρῶτα δεῖ ἐξετάσασιν πῶς πρέπει νὰ γίνονται οἱ ἐκθέσεις, στὸ σχολεῖο ἢ στὸ σπίτι. Στὸ ζήτημα αὐτὸ ἔχουν διατυπώσῃ πολλές γνώμες, ὅπερ τοῦ σχολείου, ἄλλες ὅπερ τοῦ σπιτιοῦ. Ἐγὼ νομίζω πῶς ἐδῶ δὲν ὑπάρχει ζήτημα γιὰ συζήτηση. Τὸ πᾶν θὰ γραφῇ ἡ ἐκθεσὴ θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς ἐκθεσῆς. Ὅταν πρόκειται ὅλα τὰ παιδιὰ μὰζὶ νὰ γράφουν ἐκθεσὴ γιὰ ἓνα ὄρισμένο θέμα, θὰ τὴ γράφουν στὸ σχολεῖο. Ὅταν ὅμως ἓνα παιδί πρόκειται νὰ ἐκθέσῃ γραπτὰ στὴν τάξη του κείν, ποὺ τοῦ ἔχει ἀναθέσει ἡ τάξη νὰ κάμῃ (θὰ δοῦμε παρακάτω), τότε τὸ παιδί εἶναι ἐλεύθερο νὰ γράφῃ τὴν ἐκθεσὴ του ὅπου καὶ δεῖται αὐτὸ θέλει. Ὁ φόβος ποὺ ἔχουν μερικοὶ δασκάλοι πῶς στὸ σπίτι θὰ βοηθηθοῦν τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὰ μεγαλύτερά τους ἀδέρφια ἢ ἀπὸ τοὺς γονεῖς τοὺς εἶναι ἀσέβητος. Κι ἂν βοηθηθοῦν, ἢ θὰ περάξῃ αὐτὸ;

Τὸ θέμα τῶν ἐκθέσεων: Ἐμεῖς ἐδῶ στὴς τάξεις τοῦ Προτύπου μας, δεῖν κάνομε ἕθεση, ποτὲ δὲ δίνομε ἓνα θέμα γιὰ ὄλους τοὺς μαθητῆς, μὰ δίνομε πολλὰ θέματα, τέσσαρα ὡς πέντε διαφόρων κατηγοριῶν καὶ ἀφίνομε τὸ κάθε παιδί ἐλεύθερο νὰ γράφῃ γιὰ ὅποιο θέμα αὐτὸ θέλει ἀνάλογα μὲ τὴ ψυχικότητά του. Τὰ θέματα μάλιστα αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι διαφόρων εἰδῶν ἀνάλογα μὲ τὴν τάξη, ποὺ δίνονται. Ἄλλα θὰ εἶναι διηγηματικὰ, ἄλλα περιγραφικὰ, ἄλλα χαρακτηριστικὰ κ.λ.π. Προσπαθοῦμε στὰ θέματα μὲς νὰ εἰμαστε ὄρισμένοι καὶ ἀκριβεῖς. Τὸ παιδί πρέπει νὰ ξέρῃ τι ἀκριβῶς τοῦ ζητᾶμε π. χ. Πῶς βλέπετε αὐτὴς τὴς ἡμέρες ἀπὸ τὸν Ἅγιον Λουκᾶ τὸν κάμπο τῆς Λαμίας.

Καλλιέργομε πολὺ τὴς ἐκθέσεις τῆς δημιουργικῆς φαντασίας μὲ πολλοὺς τρόπους. Βάζομε π. χ. τὰ παιδιὰ νὰ μᾶς περιγράφουν φανταστικὰ ταξίδια, ἢ φανταστικὰ νουδιὰ κ.λ.π. Ἢ μὲ ἄλλο τρόπο: Δίνομε στὸ παιδί δυὸ ἢ τρεῖς λέξεις καὶ τὸ καλοῦμε νὰ φτιάξῃ ἀπὸ τὴς τρεῖς αὐτῆς λέξεις καὶ μιὰ ἱστορία. Π. χ. παιδί—σπίρτα—πυρκαϊά, ἢ Ἄλεπού—κοτίτσι—κυνηγός. Ἢ ἀκόμη μὲ ἄλλο τρόπο: Στέλλομε δυὸ τρία παιδιὰ στὴ γωνία τοῦ δρόμου μὲ τὸ μολύβι τοὺς καὶ τὸ σημεῖωματάρδι τοὺς καὶ τοὺς λέμε νὰ γράφουν ποιοὶ ἄνθρωποι θὰ περάσουν ἀπ' ἐκεῖ ὅσο θὰ

μένουν αὐτὰ ἐκεῖ καὶ πῶς λένε αὐτὰ πῶς θὰ πηγαίνουν. Αὐτὸ τὸ δεύτερο τὸ ποῦ λένε νὰ πηγαίνουν, θὰ εἶναι πάντα δημιουργημὰ τῆς φαντασίας τοὺς: Περνᾷ ἓνας ἄνθρωπος βιαστικὸς, ταραγμένος καὶ ξεσκούφωτος, τὸ παιδί θὰ φράξῃ πῶς θὰ ἔχει κένενα ἄρρωστο καὶ θὰ πηγαίνῃ γιὰ γιαιτρὸ κ.λ.π. Ἐκεῖνο, ποὺ κάνομε μερικοὶ καὶ μάλιστα στὴ Μέση παιδεία γιὰ νὰ ἀναπτύξουν τὴ δημιουργικὴ φαντασία, νὰ βάζουν δηλαδὴ τὰ παιδιὰ νὰ μεταβάλλουν ποιήματα σὲ περὶ λόγον, ἐμεῖς ἐδῶ τὸ παραλείπομε, γιὰ τὸ θεωροῦμε ἀσέβεια πρὸς τὸ ποίημα, καὶ γιὰ τὴν τίποτα νὰ δὲν προσθέτουν τὰ παιδιὰ, ἀλλάζομε μόνο τὴν ὁμοιοκαταληξία.

Δίνομε ἀκόμη τέτια θέματα, ποὺ ἀναπτύσσουν τὴν παρατηρητικότητά τῶν παιδιῶν: Στέλλομε π. χ. παιδιὰ νὰ μᾶς περιγράφουν τὸ ἐσωτερικὸ μιανῆς ἐκκλησίας καὶ ὅστερα νάρθοῦν στὴν τάξη τοὺς καὶ νὰ διαβάσουν ὅτι ἔγραψαν. Τὰ στέλλομε νὰ δοῦν καὶ νὰ γράφουν πῶς οἱ ἐργάτες φτιάχνουν τοὺς δρόμους, πῶς χτίζουν μιὰ οἰκοδομὴ κ.λ.π.

Μερικοὶ συνειθίζουν τέτια θέματα, ποὺ οἱ μαθητῆς πρέπει νὰ γράφουν γιὰ τὰ συναισθηματὰ τοὺς. Νὰ περιγράφουν δηλαδὴ τὸ σ' αἰσθηματικὸ τοὺς κόσμον. Ἐγὼ ὅμως νομίζω πῶς τέτιες ἐκθέσεις δὲν ἔχουν τὴ θέση τοὺς στὸ Δημοτικὸ σχολεῖο. Αὐτῆς μπορούμε νὰ τίς δίνομε στὴ Μέση παιδεία καὶ σὲ παιδιὰ ποὺ πάτησαν τὴν ἡλικία τῆς ἡδῆς. Τὸ τὸ παιδί, πρὶν ἀπὸ τὴν ἡδῆ, δὲν θέτει τὸν ἐαυτὸ του ἀντικείμενο ἐξέτασης καὶ μάλιστα συναισθηματικῶς. Μόνο ἄμα φτάσῃ ἡ ἡδῆ, τότε γίνεταὶ τὸ παιδί κεντρομέλο. Τότε γεννιούνται μέσα του οἱ διάφορες λαχτῆρες, τότε τὸ παιδί βάζει καὶ τὰ ἱδανικά τῆς ζωῆς του. Τότε ἀρχίζει νὰ ἀπασχολῆται μὲ τὰ συναισθηματὰ του. Τώρα ἀρχίζουν οἱ ἐρωτικῆς τοῦ, τὰ δνειροπολήματά του. Τώρα παρατηροῦνται οἱ μελαγχολίες, οἱ ἀπαγοητεύσεις, οἱ αὐτοκτονίες, καὶ τώρα καὶ οἱ ἀνταρτίες, οἱ ἐπαναστάσεις τῆς ψυχῆς. Μέσα του κυριαρχεῖ ἓνας συναισθηματικὸς ὄργανισμός, ἓνας ἀδιάκοπος ἀναθρασμός. Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ τὸ παιδί μπορεῖ νὰ γράφῃ γιὰ τὴς χαρῆς του καὶ τὴς λύπης του, γιὰ τὰ μυστικά του καὶ τὴς λαχτῆρες του, πρὶν ὅμως δεῖ.

Τώρα, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ταχτικὰ αὐτὰ θέματα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴς ταχτικῆς αὐτῆς ἐκθέσεως, ποὺ γίνονται μέσα στὸ μάθημα προσπαθοῦμε νὰ δίνομε ὅσο μπορούμε περισσότερες εὐκαιρίες στὰ παιδιὰ μας νὰ γράφουν. Γιατί, ἀξία δὲν ἔχει μόνο ἡ ταχτικὴ ἐκθεσὴ, ποὺ γράφει τὸ παιδί σὲ ὄρισμένη ὥρα. Ἄξια ἔχει καὶ ἄλλο γραπτὸ τοῦ παιδιοῦ μέσα κι ἐξω ἀπὸ τὸ μάθημα, ποὺ ἀναλαβαίνει τὸ παιδί νὰ κάμῃ ὁπεύθυνα καὶ νὰ παρουσιάσῃ ὅστερα στὴν τάξη του. Αὐτὰ μάλιστα τὰ γραπτὰ ἔχουν μεγαλύτερη ἀξία καὶ δείχνουν περισσότερο τὴν ἱκανότητα τοῦ παιδιοῦ νὰ γράφῃ ἀπὸ τὴν ταχτικὴ ἐκθεσὴ. Ἔτσι ἐμεῖς ἀναθέτομε στὰ παιδιὰ μας νὰ κρατοῦν διάφορα ἡμερολόγια: Ἡμερολόγια ἐκδρομῶν, ἐργασίῶν ομάδας κ.λ.π. Ἄκόμη παρακολούθησον καὶ καταγράφουν τὴν ἐξέλιξη τῆς ζωῆς φυτῶν, ζώων κ.λ.π. Στὸ διδασκαλεῖο μας ἔχομε μαθητικὸς Συλλόγους καὶ μέσα στοὺς Συλλόγους αὐτοὺς οἱ μαθητῆς γράφουν διάφορες ἐργασίες ἀνάλογες μὲ τὴν δεξιότητά τοὺς, τὴν ἱδιοφυΐα τοὺς καὶ τὴν ἱκανότητά τοὺς. Ἀπὸ τέτιες ἐργασίες βγαίνουν διάφορες γιορτῆς τοῦ σχολείου μας. Μὰ ἐμεῖς ἐδῶ ἔχομε ἀκόμη τὸ περιοδικὸ τοῦ διδασκαλεῖο μας «Ἐργασία καὶ ζωὴ», ποὺ εἶναι μνησιατὸ παιδαγωγικὸ περιοδικὸ καὶ ποὺ σ' αὐτὸ γράφουν κι οἱ μαθητῆς μας ἂν σ' ὅλα αὐτὰ προσθέσομε καὶ τὰ «θέματα», τὴς ἐργασίες δηλαδὴ ποὺ κάνομε τὰ παιδιὰ μόνο τους στὰ διάφορα μαθήματα, φαίνεται καθαρὰ πῶς μὲ ὅλα τὰ μέσα προσπαθοῦμε νὰ δημιουργοῦμε εὐκαιρίες γιὰ νὰ γράφῃ τὸ παιδί ἐλεύθερα. Καὶ αὐτὰ τὰ γραπτὰ εἶναι οἱ καλύτερες ἐλεύθερες ἐκθέσεις. Σήμερα μάλιστα ὑπάρχουν σχολεῖα στὴ Γερμανία, ποὺ κατάρτησαν τὴς ταχτικῆς ἐκθέσεις καὶ τὴς ἀντικατάστησαν μὲ τὴς διάφορες αὐτῆς γραφικῆς ἐργασίες.

Στὸ ἄλλο μου γράμμα, κ. συνάδελφε, θὰ συνεχίσω γιὰ τὴς ἐκθέσεις.

Μ. ΠΑΠΑΜΑΥΡΟΥ

Ἡ «Μεγάλῃ Σχολικῇ Ἐγκυκλοπαιδείᾳ» ἐδημοσίωσεν μέχοι τοῦδε τὰ ἄρθρα: Ἀβάνια, Ἀβιντιές, Ἀβυροί, Ἀβδηρα, Ἀβέρωφ, Ἀβέσσια, Ἀβησσυνία, Ἀβραάμ, Ἀβυδος, Ἀβυσσος, Ἀγαθὰγγελοῦ, Ἀγαθοδαίμων, Ἀγαθοεργία, Ἀγαθοκλῆς, Ἀγαθόν, Ἀγαλιμα, Ἀγαμέμνων, Ἀγάπια, Ἀγάπη, Ἀγαπ, Ἀγαπήνοφ, Ἀγαρίστη, Ἀγαρεία, Ἀγγεῖα, Ἀγγελιοί, Ἀγγλία, Ἀγγελίς. Διεύθυνσις: Κεραμεικοῦ 28, Ἀθήναι.

ΑΝΔΡΕΟΥ ΧΡ. ΚΑΛΟΓΗΡΑ
Δημοδιδασκάλου Ἀγροσκόλου

«Τὸ Σκεπτικισμὸ τοῦ Παιδιοῦ μέρος Πρῶτον μὲ ἔβδομήντα σχολικὰ ποιήματα. Ἐκδοσὴ Β' Δεχ. 25.
«Τὸ Σκεπτικισμὸ τοῦ Παιδιοῦ μέρος Δεύτερον μὲ ἔξη (6) ὁμοιοκαταληξίαι (9) κομμοῦς διαλόγους, τέσσαρους (4) κομμοῦς μονολόγους, μὲ ἓνα ὄραμα ἀπὸ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ καὶ μὲ τοιοσμένα τραγῳδία. Τιμὴ δεκα. 40

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΛΕΙΑΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΓΕΝΙΚΗΣ

Πρός τους κ. κ. Συνάδελφους της Ταμειακής Περιφέρειας Πύργου.

Κόρυ Συνδέλφω,

Ἡ πανηγυρική Γεν. Συνέλευσις τοῦ Διδ. Συλλόγου ὁ «Ἐορμῆ» μᾶ ἀνέθεσε, ὡς γνωστόν, τὴν 28ην λήξαντος μηνὸς τὴν διοίκησιν τοῦ Συλλόγου τῆς Περιφέρειας μας.

Ἄν παραδεχθῶμεν ὅτι αὐτὸ ἀποτελεῖ γὰρ τὸ νέο Διοικ. Συμβούλιον τίτλον τιμῆς, εἰς μὲν Ἐξ ἴσου ὑποχρεωμένοι νὰ δημολογήσωμεν ὅτι τὸ ἔξισομα ποῦ μᾶς ἀνετέθη ἔρχεται μὲ πλείστας ἀξιώσεις καὶ δημοφιλίαι νέου καθήκοντα, ἀπαιτητικώτερα ἴσως ἀπὸ τὰ καθαρῶς ὑπηρεσιακά. Τοῦτο ἄντι νὰ μᾶς ἀποδιωρῶν, πραγματικῶς δὲ μᾶς ἐνισχύσῃ εἰς τὸν Συλλογικὸν ἔργον, ἐφ' ὅσον θὰ εἶναι ἐξησφαλισμένη προκαταβολικῶς ἡ συνεργασία, ἡ συνεννόησις, ἡ ἀνεργητικὴ συμμετοχὴ καὶ ἡ ὀλικὴ καὶ ἡθικὴ ἐνίσχυσις ὅλων τῶν συναδέλφων, ὁλοκλήρου τῆς περιφέρειας.

Καὶ κατὰ τοὺς σημερινούς καιρούς, ποῦ ὅλες οἱ κοινωνικαὶ τάξεις, ἀπὸ τοῦ ἀχθοφόρου μέχρι τοῦ μεγαλοβιομηχάνου καὶ ἀπὸ τοῦ ἐργάτου μέχρι τοῦ μεγαλοκτηματίου, εἶναι ἀδιάσπαστα ἐνωμένα γιὰ νὰ διεκδικήσωσιν τὰ γενικὰ ὀρατικὰ συμφέροντά των, θὰ εἶναι γιὰ τὸν κλάδον τὸν Δημοδιδασκάλων τῆς περιφέρειας Ἡλείας ἡ μεγαλύτερη καθυστέρησις μὲ τέτοια ἀδικαιολόγητος ἀδιαφορία πρὸς τὸν διδασκαλικὸν συνδικαλισμὸν.

Ἡ Ὄργανωσις μας ἐπιδιώκει, ὡς γνωστόν, τὴν προαγωγὴν καὶ πρόσοδον τῶν Ἐκπαιδευτικῶν πραγμάτων καθὼς καὶ τὴν ὀλικὴν καὶ ἡθικὴν ἐξυπηρέτησιν καὶ ἐξύψωσιν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου μας. Πρὸς τοῦτο τὸ νέο Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔχει ὑπ' ὄψει τὴν πλείστα μέσα, ποῦ μὲ αὐτὰ θὰ ἐπιτύχῃ τὸ σκοπὸν τῆς Ὄργανώσεως καὶ θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ κοινὰ συμφέροντα ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν κατηγοριῶν, γιὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ διδασκαλικοῦ γοήθρου.

Ἄν θὰ φρεσθῇ κόπων καὶ δὲν θὰ διασῶσιν πρὸ πάσης θυσίας, ὅταν δὲ αὐτῆς πρόκειται νὰ ἐξυπηρετηθῶν τὰ συμφέροντα τῶν συναδέλφων καὶ ὅταν διασθάνεται δὲ μόνον μ' αὐτὸν τὸν τρόπο δημογραφικὰ φρόνημα μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου μας καὶ ἄμα ἡθικὸν, ἀνεὺν τοῦ ἴσους εἶναι ἀδύνατον νὰ ζήσῃ καὶ ὁ ταπεινότερος ὀργανισμὸς.

Δι' ὅλα αὐτὰ ὅμως ἔχει ἀνάγκη τῆς ἡθικῆς καὶ ὀλικῆς συνδρομῆς σας πρὸς τὴν ὁποίαν καὶ ἀπευθύνεται. Καλεῖ ὅλους τοὺς συναδέλφους τῆς Ταμειακῆς περιφέρειας Πύργου νὰ ἠγγαφῶν καὶ νὰ ἐνισχύσωσιν τὴν Ὄργανώσιν, ἢ ζωὴ τῆς ὁποίας ἐξαρτεῖται ἀπολύτως ἀπὸ ἐκείνου ποῦ θὰ δώσωσιν ἢ θὰ ἀρνηθῶν τὰ μέσα ποῦ χρειάζονται γιὰ νὰ ζήσῃ ὁ Σύλλογός μας. Καὶ ἡ δύναμις αὐτῆ βραβεύεται πρὸς τὴν Σας κ. Συνάδελφε.

Εἶναι πολὺ πρόσφατον τὸ γεγονός τῶν προαγωγῶν τοῦ Ἰανουαρίου. Ἡ ὀργανωμένη δύναμις τῶν Δημοδιδασκάλων ἐπέδρασε τότε εἰς 2.500 προσώπων ποῦ καθύπερθεσαν μὲ ἀλόκληρον τριετία καὶ ἔδωκε στὸν Κλάδον, κατὰ τὸ δύσκολον αὐτὸ καιρὸ, τὸ κο-

λοσιαστὸν ποσὸν τῶν 20.000.000 δραχμῶν. Αὐτὸ καὶ μόνον αὐτὸ εἶναι τόσο ἰσχυρὸ ποῦ μόνον του μορεῖ νὰ δεῖξῃ τὴν ἀξία ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνάγκη τῆς Ὄργανώσεως. Κάθε ἀδιαφορία πρὸς αὐτὴν εἶναι ἀδικαιολόγητος καὶ δὲν πρέπει νὰ κέρη τὴν ἐμφάνισί της, γιὰτὶ ἢ θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ μοιραίως εἰς τὴν ἐπίσημον κατάθεσιν τῆς ἐντολῆς, καὶ ἐκρημένως εἰς τὸ ἀναγκαστικὸν δάψιμον τοῦ Συλλόγου Ἡλείας, ἢ θὰ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ ἀντιτάξωμεν, πρὸς τοὺς ὀλίγους ἀδιαφοροῦντας καὶ μεριμνηοῦσιν ὄχι μόνον ὁμοίαν ἀδιαφορίαν ἢ ἀπλή περιφρόνησιν, ἀλλὰ καὶ τὴν θανάτικὴν πολεμικὴν, πρᾶγμα ποῦ δὲν φανταζόμεθα καὶ δὲν ἐπιθυμοῦμεν.

Μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ὁ Σύλλογος τῶν Δημῶν Ἡλείας, ὅστις ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ πλούσια ἱστορίαν εἰς τὰ Ὄργανωτικὰ χρονικά, θὰ συμπεριλάβῃ εἰς τοὺς κόλλους τῶν ὅλων τοὺς συναδέλφους τῆς Ταμειακῆς περιφέρειας Πύργου, ὡς μέλη του συνειδητὰ καὶ ἀνεργητικῶς, ἀπευθύνουμε θερμὸν ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος: Ὁ Γραμματεὺς
Τρ. Παπαθεοδώρου Ν. Χίλης

Τὰ Μέλη

Β. Παπαβασιλείου, Κ. Κυριακόπουλος

Δ. Αἰῶλες

Σημ. Γιὰ τὴν ὀρατικώτερη διεκπεραίωσιν τῶν Συλλογικῶν ὑποθέσεων καὶ γιὰ τὴν καλύτερη συλλογὴ τῶν συνδρομῶν τῶν συναδέλφων πρὸς τὸν Σύλλογον, ἡ μοσπονδία κλπ. τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὄρισε τοὺς ἐξῆς: 1) τὴν ἰσχύοντων προαγωγῶν ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν ὅλων τῶν δημοτῶν ὑπαλλήλων ἀνεξαιρέτως καὶ τοῦ βαθμοῦ ἐπαγωγῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. 2) τὸν βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου Β' δι' ὅλους τοὺς πειριχίους διδα-

1ον) Τμήμα τοῦ τέως Δήμου Λεογύων Π. Παλαιολόγος Β' Σχολ. Πύργου.

2ον) Κάτω τμήμα τέως Δήμου Ὁλυμπίων Δ. Τσοῦνος Κριεκούσιον, 8ον) Ἄνω τμήμα τέως Δήμου Ὁλυμπίων Ν. Κοτσάρδ. Δούκα.

3ον) Τμήμα τέως Δήμου Ὀλένης Δ. Σπηλιωτόπουλος Καρατούλα.

4ον) Τμήμα τέως Δήμου Ὀλένης Ἀγ. Παπαγεωργίου Λαζοῦ.

5) Ἄνω τμήμα τέως Δήμου Λαμπεικίας Ν. Τσουρούλας Δίβρη.

6) Κάτω τμήμα τέως Δήμου Λαμπεικίας Ἀθ. Παπαναστασάπουλος Κούμανι.

Πρὸς αὐτοὺς πρέπει νὰ ἀπευθύνωνται οἱ κ. κ. Συνάδελφοι, τοῦ ὁποίου τμήματος καὶ εἰς αὐτοὺς νὰ ἐμβάζουν τὰς συνδρομὰς των, ἵνα κατόπιν ὁ Ταμίας τοῦ Συλλόγου ἀποστέλλῃ τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν πληρωμῆς.

Ἡ ἐτησίαν συνδρομὴν ἐκάστου μέλους εἶναι:

1ον. Πρὸς τὸν Σύλλογον Δρχ. 24

2ον) Πρὸς τὴν Ὀμοσπονδία > 80

3ον) Γιὰ τὴν ἀποστέλλῃ ἀντιπροσώπου στὴ Γ. Συνέλευσιν > 10

τὸ ὅλον Δρχ. 114

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Συγχαρητήρια

Στὸν πατριώτη μου συνάδελφον Μήτσο Παπαδοπούλου ποῦ ἀρθρογραφῆσε στὴν Ἀραλική του Βόλου μὲ τὴν ἐκλεχτή τῆς καρδίας του Δα Ἐλευθέριαν Χρήστου, ἐκφράζω τὴν θερμὰ μου συγχαρητήρια καὶ εὐχῶν καὶ στοὺς δύο γήροντες τῆς στέφης.

Νησέλι-Βεργουσίας Μήτσος Φλίγκας

Διδασκαλὸς ὑπηρετῶν εἰς καινοῦργις Μονοτάξιον Σχολεῖον μὲ γραφεῖον καὶ κατοικίαν διδασκάλου, μὲ μονοταξίον ἐπίδομα 600 Δρχ. καὶ ἀπέχον 1 1/2 ὥραν τοῦ Σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ Παρνασσίου ἀπὸ ἀμοιβῶν ἀντιθέτων μὲ διδασκαλίαν Παλαιῆς Ἑλλάδος, Προτιμᾶται ἡ περιφέρεια Ἀττικῆς.

Ἀπευθύνεται

Παριελῆν Γραμματεῖον

Δι' τὴν Σχολ. Καστανιώτης Σταυροπόλεως.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΙΔ'ΡΟΚΑΕΤΡΟΥ

ΦΗΦΙΣΜΑ

Οἱ διδασκαλοὶ τῆς περιφέρειας Σιδηροκάστρου συνελθόντες κατὰ τμήματα εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψει τὰ διάφορα ζητήματα τ' ἀφορῶντα τὸν κλάδον ἐπὶ τῇ ἐκτελεσθῆσιν τοῦ Κώδικος Δημοτῶν ὑπαλλήλων.

Ψηφίσουσι Ὅπως παρακληθῆ ἡ Σὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ Κοινοβουλευτικὴ ἐπιτοῦ ὑπαλληλικῶν κώδικος ἐπιτροπὴ καὶ λάβωσιν ὑπ' ὄψει τῶν μετ' εὐμενείας τὰ κίτθθι δίκαια α' ἡμῶν τοῦ διδασκαλικοῦ κλάδου ἴτοι:

1) τὴν μαθητολογικὴν ἐξίσωσιν ὅλων τῶν δημοτῶν ὑπαλλήλων ἀνεξαιρέτως.

2) τὴν ἰσχύοντων προαγωγῶν ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν ὅλων τῶν δημοτῶν ὑπαλλήλων ἀνεξαιρέτως καὶ τοῦ βαθμοῦ ἐπαγωγῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

3) τὸν βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου Β' δι' ὅλους τοὺς πειριχίους διδα-

σκάλους τοὺς συμπληρώσαντας 25ετὴ ὑπηρεσίαν.

4) τὴν ἐκπροσώπησιν τοῦ κλάδου εἰς τὰ Ἐκπαιδευτικὰ Συμβούλια μὲ ἀνετὸν μέλος τὸ ὁποῖον νὰ ἐκλέγεται ἀπὸ ὅλους τοὺς διδασκάλους τῆς περιφέρειας.

5) τὴν κατάργησιν τῆς Μονοταξίως Γεωργικῆς μετεκπαιδεύσεως τῶν διδασκάλων καὶ τὴν ἐπέκτασιν διευθετῶν ταύτης χωρὶς ν' ἀποκλύονται ἀπ' αὐτῆν οἱ μέχρι σήμερον μετεκπαιδευθέντες εἰς Μονοταξίω-γεωργικὰ φροντιστήρια.

Ἐξουσιοδοτοῦσι

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὄρισε τὸ παρὸν ὑποβλή εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Σπ. Κυβερνήσεως, Πρόεδρον Βουλῆς καὶ Γεωουσίας, ὑπουργὸν Παιδείας, Κοινοβουλευτικῆν, Ἐπιτροπὴν ὑπαλληλικῶν Κώδικος, ἀρχηγοῦ Κομμάτων καὶ διδασκαλικῆν Ὀμοσπονδίαν.

Ἐντολὴ τῆς Γεν. Συνελεύσεως

Ὁ Πρόεδρος Ἡ Γ. Γραμματεὺς Ἀθαν. Δημόπουλος Ἐδθ. Παπαλίνα

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

τὸ 2^{ον} τεύχος τῆς μηνιαίας ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ἄγροτισμοῦ καὶ τοῦ Σοσιαλισμοῦ:

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΕΡΕΥΝΑ,

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΗΜΟΣ ΠΡΑΣΙΝΟΣ

Μεταξὺ τῶν περιεχομένων σημειώμεν:

Τῆς Συντάξεως. Αἱ ἀπόψεις μας διὰ τὰ γεγονότα: Ὁ θρίαμβος τοῦ ἰσθίου μας.— Ἡ ἐνοκίησις τῶν σοσιαλιστῶν.— Ἡ ἀνηχητὰ τῶν κομμουνιστῶν.— Ἄγροτικοὶ καὶ σοσιαλισταὶ — Αἱ σκοφανταί περὶ φασισμοῦ.— Ἡ χρωακοπία τῶν Παραδουβαριῶν.— Οἱ δῆθεν πρωτοπόροι!...

Κώστα Ἀθάνατος. Ἡ Ἑλλάς θὰ αὐτοκυβερνηθῆ ποτὲ μὲ τὰ στελέχη τῆς συγχρόνου γενεᾶς:

Δ. Χατζηγιάννη. Ἡ πολιτικὴ θεωρία τοῦ Ἄγροτικοῦ κινήματος.

Κ. Ἀμάντου. Ἡ ἔξοδος τοῦ πληθυσμοῦ μας εἰς τὰ παράλια τοῦ Αἰγαίου καὶ τοῦ Εὐξείνου.

Δημ. Πουρπά. Ὁ Ἄγροτισμὸς εἶνε ὁ μόνος σοβαρὸς ἐχθρὸς τοῦ Βενιζελισμοῦ. (Διδάγματα ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Περιαιῶς).

Κ. Ρέντη. Ἡ πολιτικὴ δικτατορία καὶ ἡ κρίσις.

Α. Μωλιανά. Αἱ κοινωνικαὶ βάσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγροτισμοῦ.

Χρ. Εὐειπίδης. Ἡ ἀλήθεια διὰ τὰ παραγωγικὰ ἔργα.

Ζάν Λογκέ. Φίλιππος Τουράτι, ὁ νεκρὸς ἀρχηγὸς τοῦ Ἴταλικοῦ Σοσιαλισμοῦ.

Λίο Λαργιέ. Πῶς ἐγνώρισαν τὸν Ζάν Ζωρῆς, τὸν ἀρχηγὸν τοῦ γαλλικοῦ Σοσιαλισμοῦ.

Ἀπ. Παγούτσου. Τὸ Ἄγροτικὸν Κόμμα δὲν εἶναι ὄργανον βουλευτοπολίτεως.

Θάνου Φειδᾶ. Ἐχειροτόμησε μέχρις ἀπογνώσεως ἡ θέσις τῶν χωρικῶν μας.

Ν. Μασούρη. Ἡ ἴσθις τοῦ Ἄγροτισμοῦ εἰς τὰ προβλήματα τῆς Χώρας.

Δημοσθ. Βουτυρά. «Ἐμπρὸς τῆς γῆς: οἱ κολασμένοι!»

Διον. Κουκορίκου. Ὁ ρόλος τοῦ Ἄγροτισμοῦ εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν μας.

Γρ. Μπάμιο. Ἡ δημοσιονομικὴ πολιτικὴ τοῦ κ Βενιζέλου.

Α. Γερῆ. Στοιχίονομος. Ἡ ζωὴ, τὸ ἔργον καὶ ὁ θάνατος τοῦ Σταμ-πολίνακου.

Τάσος Τσιόρα. Ὁ Βενιζελισμὸς ζητεῖ βοήθειαν.

Κ. Νταϊφά. Ἡ κοινότης ὡς ὀικονομικὴ μονάδα.

Λέοντος Μελιόμ. Πῶς καταρροῦν οἱ μεγαστῶνες τῆς παγκοσμίου γεφυλοκοκρητίας

Μ. Παπαμάου. Ὁ ἱστολισμὸς ὡς κοινωνιολόγος.

Ν. Πιτσάκη. Ἡ ἐξάλπισις τοῦ Ἄγροτισμοῦ εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Γ. Γιαννογιαννῶν. Τὸ Ἄγροτικὸν Κόμμα εἰς τὴν Κρήτην.

Μ. Καρόλι. Πῶς εἶδεν τὴν Ρωσίαν τὸν Σοβῆς.

Χ. Κομμενίδης. Ἡ παγκόσμιος κρίσις καὶ τὸ ἑλληνικὸν Σοσιαλιστικὸν Κόμμα.

Ν. Α. Π. Ἡ ἐκπαιδευτικὴ πολιτικὴ τῶν Φιλελευθέρων.

Σ. Κανταρτζή. Σοσιαλισμὸς καὶ Ἄγροτισμὸς.

Μελ. Ρόγ. Ἡ ὀικονομικὴ Διάσκεψις τοῦ Ἰουνίου.

Θ. Τσαβῆ. Τὸ Ἐθνικὸν καὶ Ἐλευθέρων θέατρον.

Ἐρμ. Πολίτη. Ἡ ἐνότης τοῦ ἑλληνικοῦ Συνδικαλιστικοῦ κινήματος.

48 μεγάλαι σελίδες — Τιμὴ τεύχους Δρχ. 5. — Συνδρομὴ ἑτησίᾳ Δρχ. 60. — Γραφεῖο, Βουλῆς 5.

P. FELIX THOMAS

Ἡ ΥΠΟΒΟΛΗ

ΩΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Μετάφρασις ΣΤ' ἐκδόσεως ὑπὸ Βασίλ. Ε. Πετρουῖαν Καθηγητοῦ Ἀ'. Γυμνασίου Ἡλίδων.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

1-5 Τιμὴ Δρχ. 30

ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ
ΖΗΤΕΙ 10.000 ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΝΕΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΓΙΑ ΤΟ 1931 - 32

4368
176
4544

- Αθηνών. Θ. Παπαβασιλείου 8358. Γ. Φιλίππου 8359, Δημήτ. Βλαχάκης 8362, Χαρ. Παπαχαράλαμπος 8366, Άννα Μάνου 8367, Γ. Ντεγιάννης 8369, Άλεξ. Τριανταφύλλου 8371, Β. Ντεντόπουλος 8372, Δημ. Σχολιόν Π. Φαλήρου 8376, Δημ. Κοντογιάννης 8377, Θάλαρα Φασίτα 8378, Κωνσταντίνος Κασανδρός 8379, Γ. Βουσαράκης 8380, Ιωάν. Βουσαράκης 8381, Γ. Μακρυγιάννης 8383. Άγγρινίου Χρ. Σταμάτης 8402, Πετρούλα Θάμου 8488. Άκτινής. Πολ. Μπαλιδάκη 8364, Ν. Μπάκας 870, Άναστέλιος. Κων. Δίτσος 8164, Άγγολίδος. Δημ. Κυπεριανός 8453, Άρτης. Άπόστολος Σταύρου 8366, Δημ. Παπαναστασίου 8466, Άγιου. Ιωάν. Παπαδόπουλος 8420, Άρστη Θωμοπούλου 8421, Γεώρ. Καρμής 8422, Ιωάν. Ηλιόπουλος 8423, Μαρ. Τουμασή 8424, Ελένη Λάλου 8426, Μαρ. Παζιμάδη 8426 Άννα Σταματοπούλου 8427, Παναγ. Πακαγιαννίδου 8428. Βεργίας. Γεώρ. Μιχαηλίδης 8607 Γιαννιτών. Κωνσν. Οικονομίδης 8442. Γουρνιτών. Γ. Ποντίδης 8429. Γόρτυνος. Χρόνης Σφακιανός 8387, Ελιόνη Καρφαλάκη 8384. Γουρνιτών. Χρ. Παπαφωτίου 8623. Δωρίδος. Ηλίας Κωνσταντέλλος 8392. Άρμας. Κων. Καρυσφάλλης 8414, Ιωάν. Λιβάκος 8416, Πέτρος Πακιάωνου 8418, Δωροθέα Μακροπούλου 8417, Πυρά Παπαθανασίου 8418, Χρυσ. Θεοχαρίδου 8419, Χρ. Γιαννακάκης 8423, Μιλ. Νυμφόπουλος 8478, Μιχ. Παπαδόπουλος 8478. Ξάνθης. Ξάνθης. Θεοδόσιος 8606, Βασίλης Πακασταμάτης 8806. Ξανθοπούλου. Ιωάν. Πατρώνης 8179 Ξυνοπούλου. Β. Παπαθανασίου 8857, Δημ. Γεωργίου 8158. Ήλειας. Χαρ. Τζάνου 8619. Ήρακλείου. Έμμ. Κασαβέτης 8393, Λεωνίδ. Φραγκαδάκης 8397, Αλκ. Κουλαράκη 8432, Μαρία Πακαχαράλακη 8161, Παύλος Γρηγοριάδης 8487, Γ. Σμαρτιάκης 8601, Γ. Βέργης 8602, Όλγα Μακρογιαννάκη 8603. Θυρίνης. Τροϊόνος Πετρούδης 8437, Άρτης. Άνδρόν 8138, Βικ. Παπααναγιώτου 8482, 17ον Δημ. Σχολείου 8623. Ίωαννίνων. Δημ. Παπαδημός 8480, Κυριάκος Λιοντίου 8614, Ιωάν. Τσίτσος 8616. Ίταρίας. Δημ. Άραπάκης 8494. Καβάλλας. Ν. Βασιλίκος 8860, Τασή Βασιλειάδου 8490, Ελένη Παύου 8613. Καστοριάς. Σωτήρ. Σωφόρος 8374, Έμμ. Καστοριάς 8376, Εύαγγελία. Ίωάννου 894, Έμμ. Άθανάσιου 8148, Άθ. Παπαδημητρίου 8449, Γεώρ. Σκαρλάδης 8488, Δημητρίκος Σχολιόν Μελλισιώνας 8611. Κιλκίς. Νικόλ. Σωτηρόπουλος 8470, Έλευθ. Έλευθεριάδης 8471, Γ. Χαριτίδης 8608. Κυνερέων. Ζαχαρ. Κωνσταντίνου 8431, Ιωάν. Κορδοπούλης 8610. Κορινθίας. Τούλα Γεωργίου 8488. Κομοτηνής. Άθ. Βέργης 8361, Λατίνα Πλουμή 8363, Χαρ. Σκουρή 8441, Τριανταφ. Μαρόπουλος 8441. Καστοριάς. Εύρυθκη Κατσούλη 8386. Καστοριάς. Ρίτζος Παπαγιάννης 8488, Αλκ. Μπελάκου 8621. Κατερίνης. Μανέλ. Σανθόπουλος 8412, Έλλη Χριστιανού 8484, Αλκ. Πατσατζόγλου

- 8460. Κεφαλληνίας. Άγγελ. Γκεντιλέ 8609, Δημοσφ. Κατσαίτης 8631, Έλένη Μεταξά 8632. Κοζάνης. Ίωάννης Χ. Άμανατίδης 8410, Γ. Βασιλειάδης 8175 Δαρίας. Μαρ. Λήμιου 8390, Σοφία Νικολαΐδου 8391. Λέσβου. Θεοχάρης Πελέκας 8618, Μαγγινιάς. Φωτ. Σταμίδης 8409, Άννα Σταΐκου 8410, Κική Μπαλλή 8411, Νικ. Μαρκοπούλης 8474, Κωνσν. Καλαντζής 8178. Μεσσηνίου. Κωνσν. Σφρηή 8466, Γ. Κούκος 8467. Μεσσηνίας. Δημ. Σταθόπουλος 837, Άλεξ. Ήλιόδης 8414, Γ. Μαυροπούλος 819. Μαντινείας. Άθ. Παπαδόπουλος 8384, Κ. Άδαμόπουλος 8403, Νικ. Άδαμόπουλος 8404, Ιωάν. Βούτσος 8405, Δημ. Δημόπουλος 8451. Μεγαρίδος. Μιχ. Βιδούρης 8401, Χρυσ. Μπίρης 8326. Ναυπλίας. Παναγ. Σφήκας 8385. Ξάνθης. Εύδουκα Γρηγοριάδου 8407, Φωτεινή Άλτωνιάδου 8408. Όρεστιάδης. Κατίνα Μαργαριτίδου 8491, Όλυμπ. Άπόσ. Τσίμης 8395, Σκουρ. Κωνσταντόπουλος 8164, Ιωάν. Κάμης 8624. Πατρών. Σωτήρ. Γεωργίου 8455. Πειραιώς. 11ον Δημ. Σχολείου 8368, Κατίνα Μαιρίνη 8382. Περσέως. Τάσιος. Παπαγεωργίου 8436, Ν. Μιχελίτσκη 8469. Παργασίδος. Κ. Δρούλιας 8457. Ρεθύμνης. Χαρ. Μανιός 8398, Μιχ. Άνδρουλίκης 8456, Στέλλα Γλυκονοπούλου 8460, Άντων. Θεοδοριάκης 8489. Σερρών. Β'. Δημ. Σχολ. Ροδόλιβος 8400, Άθηνά Άμπουλι 8403, Κοσμ. Οικονομίδης 8477, Άννα. Ίωαννίδης 8481, Τασία Πανουτσπούλου 8620. Σπυριών. Γ. Παπαδάκης 8616. Σιδηροκάστρου. Α. Μήλχηρος 8144, Κων. Κριεκέλης 8446 Σουφλίου. Γ. Γεωργιάδης 8436. Σφακιών. Νικ. Κατωράκης 8466. Τρικλίων. Δημ. Ζήτρος 8389, Άλεξ. Άλεξίου 8626, Β. Άγροιάδης 8627, Νίτσα Άδαμίδου 8628, Νικόλ. Άδάμης 8629, Άναστασία Καραβία 8630. Τριφυλλίας. Χρ. Πετρούλας 8453, Κων. Χαριλαμπίδης 8193. Φιλιατών. Φιλ. Θεοδώρου 8496, Σάρα Γερασιμίδου 8496, Παναγ. Βασιλείου 8497, Εύθαλ. Σίσκου 8498. Φθιώτιδος. Άθ. Νταβάρης 8417, Εύσταθ. Καραναστάσης 8472, Σκουρ. Παπανικολάου 8612. Φλωρίνης. Άννα. Άναστασάκης 8445. Χαλκίδος. Άθ. Κοσμ. 8480. Χαλκιδίκης. Ιωάν. Μανιός 8499, Δ. Πακασαραφάνος 8500. Χανίων. Βηθλεέμ Τροβανίδου 8459 Στυλ. Μανωλαράκης 8462, Γ. Παπαγιαννάκης 8463, Γ. Καλετινιάκης 8604. Χίου. Άλμπερ. Μασουριδής 8398, Εύστο. Σπίνος 8399, Νικ. Πετρίδης 8486, Άλεξ. Γαλιανός 8492, Ιωάν. Μπέλχηρος 8417.

ΑΤΟΜΙΚΕΣ
ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

Καμιά άπάντηση δέν δίνεται σε ανάδελφο, που δέ σημειώνει στο γράμμα του μέσα τον αριθμό διπλοτύπου έγγραφής του στο Δ. Βήμα.

Γ. Καρτσιώρων. Δέν ύριστηκε ακόμη η έπιτροπή Ύπενθυμίσασθε μας όταν θά πλησιάζει ο καιρός του διαγωνισμού όποτε θα ξερουμε νά σας πληροφορήσωμε.

Ξάνθης. Παπασπαχάλη. Τόν μέσο δρο βαθμού άκολουθού και γραμματέας β' θά πάρετε σύνταξη έφ' όσον δέν συμπληρώνετε έτος στον τελευταίο βαθμό ήτοι δρχ. 1.802. Βοήθημα Ταμ. Προνόιας 25.402. Μέρισμα 800.

Συδρεμότην. Δύνησθε νά ζητήσετε άναγνωριστή της στρατιωτικής σας θητείας ως πραγματικό χρόνο ύπηρεσίας. Ύποβάλετε 1) άντίγρα. άπολυσέως; σας τής ύπηρεσίας, 2) πιστοποιητικό στρατολογ. γραφείου, 3) άντίγραφο τελευταίου διορισμού σας, διά του έπιθεωρητού νά ύποβληθού.

Άθ. Τσώγκων. Γνωρίζαστε μας τί πληροφορίες θέλετε νά σας δώσωμε. Δέν έχει ληφθεί προηγούμενη έπιστολή σας στά γραφεία τής όμοσπονδίας.

Γ. Ρ. Δ. Α. Θ. Δέν έλήφθη ακόμη άπόφασις άν πρέπει νά άποζημιωθού η όχι οι άνακαλέσαντες; άς άπολύσει των. Ειδήσεις θά δημοσιεύσωμε έν καρό στο Βήμα.

Θάλασα Γκίνα. Δέν δικαιούστε περαιτέρω προαγωγής σύμφωνα με τον ισχύοντα νόμο. Τά 33/50 του συνταξίμου μοσθού γραφείως α' θά πάρετε σύνταξη άπολυμένη τής ύπηρεσίας

Συνάδελεφε,

Είμαι καθήκο σου νά γίνης συνδρεμητής στο «Διδ. Βήμα». Έχεις εύθύνη μεγάλη άν βρίσκεσαι έξω από τον τοπικό σου Σύλλογο και την Όργάνωση.

Η άδιαφορία σου γι' αυτά τά δυό σε τοποθετεί σε χαμηλή θέση άνάμεσα στους συναδέλφους σου και άσυνείδητα σε ρίχνει στο στρατόπεδο των άρνητων τευ μεγάλου κοινωνικού έργου σου.

Είμαι τίτλος τιμής νά γίνης μέλος τής Διδασκαλικής Όμοσπονδίας και του «Διδ. Βήματος» και προσωπική σου ταπεινώση ν' άρνεΐσαι τον τίτλο αυτόν για ένα τόσο εύτελες ποσό δραχμών.

Είμαι καιρός' απεύσε νά ταχτοποιηθής. Με 60 δραχ. θά καθησυχάσης την συνείδησή σου και θά πάρης φτερά συγχρονισμένου έργάτου τής Λαϊκής Παιδείας και τέτοιου τής σημερινής κοινωνίας.

για λόγους ύγιειας ήτοι δρχ. 800. Βοήθημα Ταμ. Προνόιας 21.773. Μέρισμα δρχ 700.

Συδρεμότηριαν 5.400. Ύποβάλετε άναφορά παρακόναν στο ύπουργείο σχετικής με την προαγωγή σας.

Γεώργ. Γαλιάνου. Δέν ύπάρχει νόμος που νά άναγνωρίσει συντάξμα τά χρόνια φοιτήσεως στο Άρσαείο Χίου.

Δουκάν Άδών. Δύνησθε νά ζητήσετε άνάκληση τής άπολυσέως σας. Βλέπετε σε παραπάνω άπάντησεις τά δικαιολογητικά που άπαιτούνται.

Β. Παπασταμάτην. Λογίζονται στο διπλάσιο τά χρόνια ύπηρεσίας σας στις Ν. Χώρες έφ' όσον ισχύει ο νόμος περί διπλοσασμού. Φαίνεται όμως πως θά καταργηθ.

Γ. Καλυκάνη. Δέν χορηγεί τώρα δάνεια τό Μετοχ. Ταμείο. Ίσως άργότερα.

Λεωνίδαν Μιχαηλόπουλου. Τό ύπ. Παιδείας ζήτησε την τακτοποίηση τής προαγωγής σας μαζί με άλλες; τής ούτης κατηγορίας που είχαν παραληφθει έκ παραδρομής και ύστάλησαν στο Έθνικό Τυπογραφείο για δημοσίευση Έλέγχων όμως τής κυβερνήσεως ήρνήθη νά δεχθού την δημοσίευσίν των, με τήν δικαιολογίαν ότι δέν ύπάρχει σχετική πίστωση. Τό έθν. τυπογραφείο έπέστρεψε τόν πίνακα άνεκτέλεστο στο ύπουργείο. Κάμετε αίτηση παραπόνων.

Α. Μαλούκος. Δύνησθε νά άποχωρήση τής ύπηρεσίας ο συνάδελφος έφ' όσον συμπλήρωσε υπέρβσειη συντάξιμη ύπηρεσία.

Η σύνταξη του θά είναι ο μέσος όρος του βιθμού άκολουθού και γραμματέως β' άφου δέν συμπλήρωσε έτος στον τελευταίου βαθμό. Κατά την διάρκεια του σχολικού έτους γίνονται άμοιβαίες μεταθέσεις. Άπό περιφέρειαι σε περιφέρειαι στις θερινές δικασπέ. Αιτήσεις ύποβάλλονται μέχρι τελους Άπριλίου.

Π. Σπηλιάνου. Η σύνταξις του τί σηνητού έφ' όσον έχει συμπληρώσει έτος στον βαθμό αυτό είναι δρχ. 2.480. Έπαράξ βοήθημα μετά την 1ην Ιουλίου δρχ. 58.000 μέρισμα δρχ. 1.000.

Ιωάν. Κίτρινος. Άναγνωρίζεται ως χρόνος ύπηρεσίας η στρατιωτική θητεία. Άναλαμβάνουν την πρώτη τους θέση οι άπολυθέντες του στρατού, έφ' όσον θά ζητήσουν άνάκληση του διατάγματος τής άπολύσεως των. Άπαιτούνται δικαιολογητικά 1) άντίγρα.

Α. Μαλούκος. Δύνησθε νά άποχωρήση τής ύπηρεσίας ο συνάδελφος έφ' όσον συμπλήρωσε υπέρβσειη συντάξιμη ύπηρεσία.

Η σύνταξη του θά είναι ο μέσος όρος του βιθμού άκολουθού και γραμματέως β' άφου δέν συμπλήρωσε έτος στον τελευταίου βαθμό. Κατά την διάρκεια του σχολικού έτους γίνονται άμοιβαίες μεταθέσεις. Άπό περιφέρειαι σε περιφέρειαι στις θερινές δικασπέ. Αιτήσεις ύποβάλλονται μέχρι τελους Άπριλίου.

Π. Σπηλιάνου. Η σύνταξις του τί σηνητού έφ' όσον έχει συμπληρώσει έτος στον βαθμό αυτό είναι δρχ. 2.480. Έπαράξ βοήθημα μετά την 1ην Ιουλίου δρχ. 58.000 μέρισμα δρχ. 1.000.

Ιωάν. Κίτρινος. Άναγνωρίζεται ως χρόνος ύπηρεσίας η στρατιωτική θητεία. Άναλαμβάνουν την πρώτη τους θέση οι άπολυθέντες του στρατού, έφ' όσον θά ζητήσουν άνάκληση του διατάγματος τής άπολύσεως των. Άπαιτούνται δικαιολογητικά 1) άντίγρα.

Α. Μαλούκος. Δύνησθε νά άποχωρήση τής ύπηρεσίας ο συνάδελφος έφ' όσον συμπλήρωσε υπέρβσειη συντάξιμη ύπηρεσία.

Η σύνταξη του θά είναι ο μέσος όρος του βιθμού άκολουθού και γραμματέως β' άφου δέν συμπλήρωσε έτος στον τελευταίου βαθμό. Κατά την διάρκεια του σχολικού έτους γίνονται άμοιβαίες μεταθέσεις. Άπό περιφέρειαι σε περιφέρειαι στις θερινές δικασπέ. Αιτήσεις ύποβάλλονται μέχρι τελους Άπριλίου.

Α. Μαλούκος. Δύνησθε νά άποχωρήση τής ύπηρεσίας ο συνάδελφος έφ' όσον συμπλήρωσε υπέρβσειη συντάξιμη ύπηρεσία.

Η σύνταξη του θά είναι ο μέσος όρος του βιθμού άκολουθού και γραμματέως β' άφου δέν συμπλήρωσε έτος στον τελευταίου βαθμό. Κατά την διάρκεια του σχολικού έτους γίνονται άμοιβαίες μεταθέσεις. Άπό περιφέρειαι σε περιφέρειαι στις θερινές δικασπέ. Αιτήσεις ύποβάλλονται μέχρι τελους Άπριλίου.

Τών ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ, Ταμείου Προνόιας, Μετοχικού Ταμείου κλπ. των κ.κ. Έκπαιδευτικών Λειτουργών την έπιμέλειαν άναλαμβάνει τό Διευθυντικό Γραφείο των Νομικών Συμβούλων τής Διδασκαλικής Όμοσπονδίας κ. κ. Γεώργ. Παπαθανασίου και Άλκιστ. Παπαθανασίου, έν Αθήναις, Θησοός 12. Τηλ. 30-876. Άμοιβή μετά την πληρωμή.

Έκδοτικός Οίκος 'Αθηνών
Α. Ι. ΡΑΛΛΗ
'Αθήναι, Εβερσίτου 6.
Όλα τά βιβλία Σχολικών Έφορειών με 16 δραχμές τό καθένα και έλεύθερα ταχυδρομικών.
Έλίζουμε πως οι κ. κ. συνάδελφοι θά ύποστηρίξουν τά καταστήματα πρώην συναδέλφων.
Α. Ράλλης
(3-5)

Διδάσκαλοι προκληρώστε τή συνδρεμή σας, ό άγώνας άπαιτεί έξοδο.

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΕΣ

ΕΚ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ

Διδασκαλικήν Ὀμοσπονδίαν Ἀθῆνας

Ἀναγνωρίζοντες τὰς θυσίας ἃς ὁπέστη καὶ τὰς ἐνεργείας καὶ προπαθείας ἃς κατέβαλεν πρὸς βελτίωσιν καὶ προαγωγὴν τῆς ἐκπαιδευσεως τῆς περιφερείας μας ὁ ἐπιθεωρητῆς Παναγ. Παυλοῦρος κατὰ τὴν τριετῆ ἐνταῦθα ὑπηρεσίαν του μετὰ θαυματοῦ αἰσασμοῦ ἐκφράζομεν τὴν ἐθνωμοσύνην μας καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως πάσῃ θυσίᾳ ἀνακληθῆ καὶ ἀκυρωθῆ μετὰθεός του.

Πρόεδροι Κοινοτήτων Σουλίου καὶ Συλιῶτες, πρόεδρος Ἀθλοῦπου Δ. Παπᾶς, πρόεδρος Κουκουλιῶν Γ. Οἰκονόμου Πρόεδρος Τσαγκαρίου Φ. Σπύρου πρόεδρος Φροσύνης Κων. Γκουλιούμης, Β. Μπάλος, Παπαμιχάλης Διαμάντης Δ. Τόκας, Σταύρος Τόκας, Ἀν. Νερίτσος.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ἀριθ. Ἐγκυκλ. 84.
Περὶ κοινοποιήσεως ἀριθρ. 3 καὶ 4 νόμου 5852.

Πρὸς τοὺς κ. κ. Ἐπιθεωρητῆς τῆς Ἐκπαιδευσεως, Μίσης καὶ Δημοτικῆς, καὶ Σχολικῆς Ἐφορείας.

Κοινοποιούμεν ὑμῖν κατωτέρω τὰ ἀρθρα 3 καὶ 4 τοῦ νόμου 5852 «περὶ ἐνισχύσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1931-32» δημοσιευθέντος εἰς τὸ ἄρθ. 981 30-3-35 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του, πρὸς γνῶσιν καὶ συμμόρφωσιν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 11 Ἀπριλίου 1932.
Ὁ Ὑπουργός
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ἀρθρον 3.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐνέργεια μεταβάσεων τοῦ προσωπικοῦ πάσης ἰστάσεως τῶν πολιτικῶν ἐν γένει ὑπερεσῶν, τῶν εἰδικῶν ταμείων καὶ ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τῶν νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ Κρατικῶν Ἀυτονόμων Ὄργανισμῶν πλὴν ἐν περιπτώσει ἀναποφεύκτου ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης καὶ τοῦτο μετ' ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀρθρον 4.

1. Ὅπου κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἀπαιτεῖται δημοσίευσιν διὰ τοῦ ἡμερησίου τύπου ἀποφάσεων ἢ πράξεων ἢ προσκλήσεων ἢ ἀνεργειῶν τῶν Δημοσίων Ἀρχῶν ἐν γένει, γίνεται τοῦ λοιποῦ διὰ συντόμου περιλήψεως συντασσομένης ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας καὶ δημοσιευομένης ἐφ' ἅπασι εἰς μίαν μόνον ἡμερησίαν ἐφημερίδα.

2. Πᾶσα ἄλλη δημοσίευσιν ὑφ' ὁμοσθέντος Ἀρχῆς ἀνεργουμένη δὲν δύναται ἀνὰ βαρῆν τὸ Δημόσιον.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἐν γένει, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν Ἀυτονόμων Κρατικῶν Ὄργανισμῶν.

4. Πᾶσα ἀντίθετος διάταξις καταργεῖται.

ΟΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ

ΟΧΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΘΕΩΡΗΤΙΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ

Πληροφορούμεθα ἁρμοδίως πῶς καταρτίζεται ἐπὶ Ὑπουργεῖο Παιδείας τὸ ἐκτελεστικὸν διάταγμα γιὰ τὸ διαγωνισμὸν πρὸς ἀνάδειξιν ἐπιθεωρητῶν τῆς Δημοτ. Ἐκπαιδευσεως σύμφωνα μετὰ τὸν τελευταῖον ψηφισθέντα νόμον. Ὁ κ. Ὑπουργός, καθὼς πληροφορούμεθα, ἐζήτησε τὴν γνώμην ὄλων τῶν ἐκπαιδευτικῶν παραγόντων τοῦ Ὑπουργεῖο Παιδείας γιὰ τὸν τύπον καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ διαγωνισμοῦ. Ἐπίσης πληροφορούμεθα πῶς ὄλων τῶν δυναμένων νὰ χουν γνώμην ἔγκυρον ἐπὶ τὸ ζήτημα αὐτὸ οἱ ἀντιλήψεις συναντῶνται ἐπὶ σημείον

πῶς πρέπει ὁ διαγωνισμὸς νὰ μὴ λάβῃ χαρακτῆρα θεωρητικόν, ἀλλὰ μᾶλλον χαρακτῆρα διοικητικόν, νὰ δοθῆ δὲ καὶ θέματα προσοχῆ πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ψυχουθενείσεως τῶν μελλόντων νὰ διαγωνισθῶν. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως νὰ δοθῆ καὶ θέμα γενικοῦ ἐνδιαφέροντος σχολικοῦ. Ὁ χρόνος τοῦ διαγωνισμοῦ, καίτοι δὲν ὀρίσθη ἀκόμη, ἐν τούτοις εἶναι σχεδὸν βέβαιον ὅτι νὰ κληθῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐπὶ τοῦ Μαΐου, ἂν ἐν τῷ μεταξύ δὲν μεσολαβήσῃ γεγονότα πού νὰ ἐπιβάλλουν τὴν ἀναβολήν.

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας ἀναγκάσθηκε νὰ διακόψῃ τὴν ἀνὰ τὴν Πελοπόννησον περιόδειαν του, τὴν ὁποία θὰ συνεχίσῃ μετὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΤΥΧΗΣΑΝΤΑ ΣΥΝΔΕΛΦΟ

Διδασκαλικήν Ὀμοσπονδίαν Ῥόμβης 2 Ἀθῆνας

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι διὰ ταχ. Ἐπιταγῆς ἀποστέλλομεν δραχ. 380 εἰς ἑράνων ὑπὲρ τοῦ ἀτυχήσαντος συναδέλφου Γουδί Ἀ. Θηνῶν.

Ἐπιθεωρητῆς	δραχ. 10
Προσωπικῶν Σχολείων Λαρίσης Α' Β' Γ' Δ' Ε' Στ' Τ' Η'	> 260
Προσωπικῶν Σχολ. Χατζάμπαι	> 25
> > Ραψάνης	> 50
> > Βαρβακοῦς	> 45
τὸ ὄλον δραχ	380

Λάρισσα τῇ 14-4-32
Ὁ Ἐπιθεωρητῆς
Λημ. Σχολείων Λαρίσης
Κ α λ λ υ ρ ε

ΛΕΩΝΙΔΑ ΜΑΡΟΥΛΗ

Λεωφάντου 16 Ἀμπελοκήπιον Ἀθηνῶν (ἀ. κ.)

«Παιδικὴ τέχνη»

Περιέχει σὲ 192 σελίδες 70 ποιήματα, 11 θερησκευτικά, 12 πατριωτικά, 23 περιγραφικά, 24 φρονηματοειδή, ἐπίσης ἕνα δράμα, 10 μολόγους, 6 διαλόγους καὶ 8 κωμωδίας. Ὅλα γιὰ σχολικὰ γιορτὰς. Πουλιέται ἐπὶ βιβλιοπωλεῖα καὶ ἀπὸ τὸν συγγραφέα. Τιμὴ δραχ. 40.

9-12

ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Οἱ συνάδελφοι πού ὑπέβαλαν αἴτηση γιὰ τὴν μετεκπαίδευσιν ἐπὶ Πανεπιστήμιον εἰνε 226 ἀπ' αὐτοὺς οἱ 122 ἔχουν ὑποβάλει πλήρη τὰ δικαιολογητικά τους, οἱ 103 παρέλειψαν μερικὰ ἀπ' αὐτὰ καὶ ζητήθηκε ἡ συμπλήρωσή τους. Προσκήσεις σχετικῆς ἐστάλησαν πρὸς 5 ἡμερῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 16112.
Ἐν Ἀθῆναις τῇ 14 Ἀπριλίου 1932.
Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων
Εἰς ἀπάντησιν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 767 ὑμετέρου πρωτοκόλλου ἀναφορᾶν τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας περὶ διαβαθμίσεως τῶν γυμνασιαστῶν δημοδιδασκάλων, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σὺ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὸν Γεν. Δογιστήριον δὲν στέργει τὴν ἔγκρισιν ὑποβολῆς τοιοῦτου νομοσχεδίου ὡς ἀνεπιθύμητος σημαντικῆν ἐπιβάρυνσιν τῶν προϋπολογισμοῦ.
Ὁ Ὑπουργός
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ Πρὸς ἅπαντας τοὺς δημοδιδασκάλους τῆς χώρας

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν σας τὰ κατωτέρω ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπισημασθῆναι τὴν προσοχήν σας. Ἀπὸ σήμερον ὅλοι οἱ Ἕλληνες θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ τελειοποιῶσι τὸς γνώσεις αὐτῶν. Ὅσονδήποτε μακρὰν καὶ ἂν εὐρίσκωνται τοῦ Κέντρου, ὅσονδήποτε πτωχοὶ καὶ ἂν εἶναι, ὅλοι θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ συμπληρώσωσι τὴν μόρφωσίν των, χωρὶς νὰ μετακινήθωσιν ἀπὸ τὸν τόπον των, με ἐλάχιστας δαπάναις.

Διότι, τὸ «Λαϊκὸν Πανεπιστήμιον τῆς Ἑλλάδος», ἐκλαίκευον ὅλας τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχναις, καθιστᾶ ταύτας προσιτὰς εἰς τὸν λαόν, τὴν μεγάλην μίζαν τοῦ ἐργαζομένου, τοῦ κοπιᾶντος καὶ τοῦ παρῶντος λαοῦ. Τὸ «Λαϊκὸν Πανεπιστήμιον» σκοπὸν ἔχει τὴν διάδοσιν τῆς γνώσεως καὶ παρέχει εἰς τὸν λαόν τὰ μέσα καὶ τὴν δύναμιν διὰ νὰ ἐργασθῆ καλλίτερον καὶ νὰ προοδεύσῃ, προαγόμενος εἰς τὸν Πολιτισμόν.

Τὸ «Λαϊκὸν Πανεπιστήμιον», δὲν καταρτίζει θεωρητικῶς διπλωματούχους ἐπιστήμονας, ἀλλὰ παρέχει εἰς ὅλους τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ συμπληρώσωσι τὴν μόρφωσίν των, διὰ νὰ δύνανται νὰ ἐξυπηρετήσωσι καὶ νὰ ἀνυψώσωσι τὸν ἑαυτῶν των.

Αἱ κυριώτεραι Σχολαὶ τοῦ «Λαϊκοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἑλλάδος» εἶναι αἱ ἀκόλουθοι :

- Σχολὴ Ἐλευθέρων Νομικῶν Σπουδῶν.
- Σχολὴ Πρακτικῆς Ἱατρικῆς Σχολῆ Ἐλευθέρων Ἐμπορικῶν Σπουδῶν.
- Ἡ Γεωργικὴ Σχολή.
- Ἡ Σχολὴ Τεχνικῶν Βοηθῶν.
- Ἡ Σχολὴ Τεχνῶν καὶ Ἐπαγγελμάτων.
- Ἡλεκτρολογικὴ Σχολή.
- Ἡ Σχολὴ Γονύων.
- Σχολὴ Οἰκιακῆς Οἰκονομίας.
- Σχολὴ Παιδαγωγικῆς.
- Σχολὴ τῶν ἔξωθεν γλωσσῶν.
- Σχολὴ τῶν Δημοσιογραφῶν.
- Σχολὴ Κινηματογραφίας.
- Σχολὴ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν κλπ. Θεολογικὴ Σχολή.
- Σχολὴ Πολιτικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν.

Ὁ Γενικὸς Κανονισμὸς τοῦ Λαϊκοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἑλλάδος, καθὼς καὶ ὁ Κανονισμὸς τῆς Σχολῆς, ἴσως σὰς ἐνδιαφέροι, σὰς παρέχουν καθε ἀναγκαίαν πληροφορίαν.

Ἀποκρίσασθε καὶ συμπληροῦντες, ἀποστειλατέ μας τὴν κάτωθι ἐπιστολήν :
Πρὸς τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιον τῆς Ἑλλάδος.

Φροντίδι τοῦ Ἐθνικοῦ Πιστοποιητοῦ Συνεταιρισμοῦ τῆς Ἑλλάδος (Σταδ. Σταθῶν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης)

Ἀ θ ῆ ν α ς

Κύριοι,

Σὰς ἐσπεκίειν ἄρ. 10 εἰς γραμματόσημα διὰ ἐξοδῶν σας, μετὰ τὴν παράκλησιν ὁπως μοῦ ἀποστείλητε τὸν Γενικὸν Κανονισμὸν τοῦ Ἰδρυματός σας, καθὼς καὶ τὸν Κανονισμὸν τῆς Σχολῆς . . . διὰ τῆς ὁποίας τὸ μάθημα ἐνδιαφέρομαι.

Ὄνομα
Ὅδός ἢ χωρίον . . .

Πόλις ἢ κοινότης . . .
Οἱ τυχόν εἰς ὑμῶν ἐγγεγραμμένοι ἤδη εἰς τινα Σχολήν, ἀναγγελλοῦσιν ἄλλοτε παρακαλοῦνται νὰ μὴ γνωρίσωσιν ἂν θέλωσιν νὰ συνεχίσωσιν τὴν ἴδιαν σπουδῆν τοῦ ἴδιου ἢ ἄλλου κλάδου, καθὼς ὅσον τὴν συμπληρώσωσιν τὴν ὀργάνωσίν του τὸ Ἰδρυμα. εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀρχίσῃ ἀμέσως τὴν διδασκαλίαν ὄλων τῶν ἀνωτέρω κλάδων σπουδῶν.

Σημ. Τὸ «Διδασκαλικὸν Βῆμα», δημοσιεύον τὴν ἀνατομὴν ἐγκυκλίου, νομίζει ὅτι προσφέρει ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς ἀναγνώστας του, διότι πρόκειται περὶ σοβαρῆς ὁργανώσεως, καὶ αἱ τιμαὶ τῶν διαφόρων μαθημάτων εἶναι πρᾶγματι Λαϊκά. Ἀσχετῶς ὅμως τούτου διὰ τὴν μέλῃ τῆς διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας, θὰ παρέχεται ἐπὶ πλέον ἡμῶν ἐκπτώσις 2) ο) ἐπὶ τοῖς ἰσχυροῦσιν ἂν Λαϊκῶν τιμῶν. Ταῦτα δὲν ἀνατῶν ν' ἀποστέλλωσιν μόνον 5 δρα. διὰ τὴν λήψιν τῶν ἀνωτέρω ἐντύπων. Γράψασθε ἂν εὐθέτως εἰς τὸ Ἰδρυμα, ἀναφέροντες ὅτι εἰσαθε μέλος τῆς ὁργανώσεως μας, μετὰ συγκεκριμένην στοιχείαν διὰ τὴν περιφερείαν σας συλλόγου.